

Magnolia Gardens

Egy víg kaliforniai történet
három felvonásban.

Irta:

Kaskötő István

(Angol eredetiből szabadon fordítva.)

SZEREPLŐK:

László von Csopaky 55 éves festőművész
Berni Biggs 65 éves nyugalmazott börtön igazgató
Millie Curley háztulajdonos, 55
Amy Curley háztulajdonos 52
Patricia 22
Lesley 22 László lányai
Georgina 22
Abby Medows lakó 22
Tommy Dodson lakó 28

Történik Glendale, Kalifornia in 1982 ben.

Első Felvonás

1. Jelenet.

Szín: tipikus kaliforniai nappali szoba egy földszintes bérházban. Balra a színpad mélyén van a bejárat a lakásba, az ajtótól jobbra nagy, szinte az egész falat betöltő hármass ablak uralja a teret. Jobb oldalon, a színpad mélyén, nyitott tea-konyha látható. Elöl, jobbra folyosó vezet a háló- és a fürdőszobákba. A lakás igen gyéren van bútorozva, mint a "Bútorozott lakások" általában funkcionális, de hiányzik az egyéni ízlés legkisebb nyoma is. Bal falon gáz kandalló, előtte kávézó asztal, szófa és fotel. Jobbra, a konyhához közel reggeliző asztal négy székkal. Az ablak előtt testedzési felszerelések, súlyemelő pad, súlyzók, bicikli, stb. Az ablakon keresztül a kertre látni. Gondozott kert, virágok, magnólia bokrok veszik körül a kis úszómedencét. A patkó alakú ház másik szárnya zárja le a képet. Kora tavaszi vasárnap, késő délután. Mikor a függöny felmegy, még süt a nap odakint, de a kaliforniai este hirtelen vet véget a ragyogásnak és csak a medence körüli sárga fényű lámpák világítják be az udvart. A jelenet nagy része alatt, kintről egy női énekhang hallatszik, hol csak skálázás, majd dalrészletek ismételve újra meg újra. Az ebédlőasztalnál hárman kártyáznak. Amy, Millie és Mr. Briggs.

Amy:

(csinosan öltözött, szerény jól prezelvált hölgy) Kettőt kérek...

Millie:

(ő az idősebb, valami hasonlóság arra enged következtetni, hogy Amy nővére, öltözködésében, viselkedésében szertelenebb, szabadosabb.) Passz.. .

Briggs:

(Katonás megjelenésű férfi, erősen őszülő kefe-frizurát visel. Arca kemény, barázdás, de nem kellemetlen jelenség. Konfekciós öltönyt visel, nem éppen rászabott benyomást kelt az öltöny, különben is "kilóg" a kaliforniai környezetben. Merev háttal ül a szék szélén, szinte komor, nagy figyelmet szentel a játéknak, csak néha ereszt el egy-egy reszelős, rövid nevetést. Leteríti a lapokat.) Full hand... Hah, Hah...

Amy:

Nahát... Ezt nem értem. Már megint..?

Millie:

(türelmetlenül) Gyerünk, gyerünk Mr. Briggs... osszon... Mindjárt este lesz...
Elveszíttem a gatyám...

Amy:

Millie!

Millie:

Ne szólj mindig rám Ámy, inkább koncentrálj, a Te gatyádról is szó van...

Briggs:

Hölgyeim, kár a fáradságért, ember legyen a talpán, aki el akarja kapni Mr. Pókért. Hah, hah...

Millie:

Csöndet kérek...

(Egy ideig tényleg csendben folyik a játék.)

Briggs:

(felugrik az asztaltól és becsapja az ajtót) Ez a nő engem megőrjít az örökös nyávogásával!

Millie:

Briggs, üljön le és adjon hármat... Hagyja békén azt a gyereket...

Amy:

(koppant az asztalon) Passz... Én mondom magának Mr. Briggs, hogy eljön majd az idő,
amikor majd büszkék lehetünk rá, hogy a szomszédunk volt...

Briggs:

Ja, és közben elveszítik a lakóikat...

Millie:

Ugyan menjen már, milyen lakókat. Magán kívül Briggs, csak a Dodson gyerek lakik az ötösben,
a négyes üres...

Briggs:

Az egy lehetetlen sötét lyuk, nem kap semmi napot... Ki fogja azt kivenni?

Amy:

Maga csak ne aggódjon Mr. Briggs. Valaki majd csak jön, akinek pont az kell. Szegény Mr.
Sheridan kilenc évig lakott benne. Isten nyugosztalja..

Briggs:

... és belehalt a napfény hiányába!

Millie;

Kedves Briggs, maga már megint nyafog és kellemetlenkedik. Nem megígérte, hogy jól viseli magát... Az élet szép és rövid... Élvezze. Örüljön, hogy kikerült végre abból a rettenetes börtönből...

Briggs:

(felháborodottan felugrik) Miss. Millie, már ezerszer bátorkodtam helyreigazítani kegyedet... Az nem börtön, hanem fegyintézet... a különbség nagyon jelentős.... és nekem úgy tűnik, hogy el tetszik felejteni, hogy én az intézet IGAZGATÓJA voltam és nem kényszer-lakója...

Amy:

Nem nagy különbség, *a* maga ablakán is rács volt...

Briggs:

Ugyan, kérem. Én akkor jöttem és mentem, amikor a kedvem tartotta.

Millie:

Csak éppen nem tette, ott élt és dolgozott húsz éven keresztül...

Amy:

...nem csoda, ha egy szép fiatal lány hangja, közelsége megőrjíti.

Millie:

Le merném fogadni, hogy maga is titokban szerelmes Abby-be, mint Tomy Dobson.

Briggs:

A Tomy? Szerelmes?

Amy:

De még milyen... Mi csak tudjuk. A függöny mögül lesi Abbyt, amint úszik, napozik. (utánozza az olvadozó szerelmest) Olyan helyes.

Millie:

Még a fényképét is kirakta a falra, kíváncsi lennék, honnan szerezte.

Amy:

Vannak ott más képek is...

Millie:

Alig-alig öltözve... (összenevetnek)

Briggs:

Jó, jó, el tudom képzelni... Megáll az eszem. Az az ember nyilván egy beteges, közveszélyes...

Millie:

...ugyan, kedves Briggs, ne túlozzon már. Maga mindenkiben csak a rosszat látja. Tomy csak egy szégyenlős fiatalember, abszolúte ártalmatlan.

Briggs:

Ártalmatlan? Hah... Volt szerencsém a fajtájához. Szex-bűnözők! A legrosszabb kategória kérem. Ki tudja, mit csinál, mit rejteget a lakásában.

Amy:

Mi tudjuk, (cinkosán összenevetnek) ...van egy teknős békája is és Charo-nak hívja.

Briggs:

De Miss Amy, úgy tudom, hogy önöknek van egy szigorú házirendjük, miszerint a lakóik nem tarthatnak semmiféle állatot a lakásban.

Amy:

Na és? Van egy cicája is, Brutus.

Briggs:

Nahát! Teljesen elképesztő. Tudják, hogy ha egy fegyenc... úgy értem, a lakó vétkezik a rend ellen...

Millie:

Psztt! Ő nem tudja, hogy mi tudjuk,,

Briggs:

Mondják meg neki! Vonják felelőségre...

Millie:

Azt nem lehet, mert akkor rájönne, hogy mi., hogy is fejezzem ki magam...

Amy:

...kémkedünk a lakóink után,

Briggs:

Akkor ne csinálják.

Millie:

Az igazság az, hogy mi azért szeretjük tudni, hogy kik a szomszédaink.

Briggs:

(kis elképedéssel, de nem túl rosszallóan) El tudom képzelni, - nem mintha valami takargatni valóm lenne, de mondják meg őszintén, az én dolgaimat is átvizsgálták?

Amy:

Arra nem volt szükség, Kedves Briggs. Már az első nap rájöttünk a titkaira...

Millie.

...hogyan egy abszolút unalmas fráter, és ha nem gyanakodnánk, hogy nagyon ügyesen csal a pókeren...

Amy:

...már régen felmondtunk volna...

Millie:

...de előbb ki akarjuk figurálni, hogy hogyan csinálja.(ismét összenevetnek)

Briggs:

(a sértődöst játssza) Nahát! Hölgyeim elképesztő...

Amy:

Üljön már le és osszon!

Millie:

Osszon magának még egy Full handet. Hadd lássuk, hogy csinálja...

Briggs:

(egy kicsit kezdi komolyra venni a helyzetet) Már bocsánatot kérek, nagyon megbántva érzem magam... Két szeretetre méltó hölgy, minden tekintetben tiszteletre méltó, bájos teremtés és... és kiderül, hogy kémkednek a lakóik után...

Amy:

(tréfás esküvéssel) Leveleket nem bontunk fel...

Millie:

Becs szóra... A levéltitok az szent. De nem tehetünk róla, ha lát az ember bizonyos dolgokat, miközben a vízcsapot javítja...

Amy:

Mert ugye mi magunk csinálunk minden javítást a ház körül.

Briggs:

Nem , nem... nem tudok szóhoz jutni.... Húsz esztendő alatt, mint fegyintézet-vezető személy, ugyancsak megismerhettem jóformán minden fajta karaktert...

Millie:

(Briggs mögé áll, engesztelően a vállaira teszi a kezét) Kedves Mr. Briggs, maga csak azokat ismerte eddig, akik lebuktak, akiket elitéltek. Én úgy érzem, hogy kevésbé ismeri a többséget, a törvénytisztelő, becsületes, templomba járókat... akik még nem buktak le...(nevet)

Briggs:

Na de igazan...

Millie:

Hát nem látja, hogy tréfálunk, Briggs magának semmi humorérzéke nincs? Hát nem veszi észre, hogy mi igazából, nagyon kedveljük magát...

Amy:

Bizony isten... Abbyt is szeretjük..

Millie:

...meg Tomy Dobsont.

Amy:

Nekünk senkink sincs egymáson kívül... mi szeretünk úgy gondolni magukra, mint családra. Egy kicsit gondoskodni, törődni, néha civakodni is...

Millie:

... és be kell, lássa kedves Briggs, hogy a Magnólia Garden a legkellemesebb, legbékésebb hely egész Kaliforniában...

Briggs:

Meg kell mondjam: nekem tetszik itt...

Amy:

Na látja, ez az OTTHON és mi gondoskodunk magáról, egy cseppet sem kevésbé, mint a többiekéről.

Millie:

Na, elég legyen a szentimentalizmusból, ez nincs benne a lakásban. Gyerünk Briggs, törölje le a könnyeit és osszon! Van még egy óránk játszani. Hallja? Úgy látszik Abby befejezte mára....

Amy:

Büszke lesz még egyszer arra, hogy a nagy énekes sztár Abby Medows szomszédja volt...

Briggs:

Ki tudja, megérem-e én azt? (a játék tovább folyik egy néhány másodpercig, mikor Abby hangja ismét felhangzik, talán még hangosabban mint előzőleg; La, la, la, Mi, mi, mi, mi. Briggs felugrik és ököllel veri a baloldali falat) Csend legyen!!! (a falak remegnek a hangjától, az éneklés abbamarad)

Abby:

(sírós hang a másik lakásból) Bocsánat, Mr. Briggs.

Millie:

Na, ezt most jól megcsinálta, szegény kislány, így megijeszteni. Azt hiszem sír...

Briggs:

Na tessék, most meg én vagyok a rossz...

(Csendben játszanak, rövid idő múlva)

Millie:

(felugrik) Megyek, megvigasztalom...

Briggs:

Kérem, én ki nem állhatom, ha valaki mindig felugrál játék közben...

Millie:

Na nézzünk csak, hogy ki beszél...

Amy:

Millie, maradj már békén és ülj le...

Briggs:

Hah, ha, drága hölgyeim... Ide tessenek figyelni, Tra, la. Strait. (kiteríti a lapjait az asztal közepére)

Millie:

Tra, la. Strait.(utánozza Briggs-et) Hát mi más, ha nem strait? Nyilvánvalóan csal. Nem lehet vitás.

Briggs:

Fogjon el, leplezzen le, na lássuk, ...na!

Millie:

Meg is fogja kapni, a húgom egészségére esküszöm, hogy rá fogok jönni...

Amy:

Köszöni szépen, gyerünk, gyerünk osszon Mr. Briggs. (Erőtéljes kopogás az ajtón.)

2. jelenet

Briggs:

(kinyitja az ajtót és meglepetéssel, örömmel a hangjában üdvözli az érkezőt) László, a hétszázát neki, hát sikerült végre... ne álljon már ott, mint aki becsinált, jöjjön beljebb...

Csopaky:

(fiatalos, 55 éves, elegánsan mozgó úriember. Halántéknál enyhén őszülő, dús, hullámos haja gondosan fésülve, borotvált arca kissé sápadtnak hat. Mozgása határozottan fiatalos, magabiztos. Fehér nadrágot és dupla soros sötétkék selyem zakót visel arany tengerész gombokkal. Krém színű drága inget, nyitott gallérjában piros-kék-sárga selyem kendőt visel Ascot módra. Makulátlan megjelenése mégis valahogy "tavalyi" divat benyomását kelti. Közepes méretű drága bőr bőröndöt és egy nagyméretű, barna csomagolópapírba göngyölt tárgyat hoz magával) Briggs el se hiszi, hogy mennyire örülök, hogy látom. Egy fikarcnyit sem változott, mióta nem láttam.

Briggs:

Ugyan menjen már, nem volt az olyan nagyon régen...

Csopaky:

Igen ám, csak én azt vártam, hogy talállok egy totyogó nyugdíjast, házikában, papucsban, másnapos újság keresztretjvényét fejtegeti, és e helyett mit látok? Két gyönyörű hölgyvendéget szórakoztat... Briggs, micsoda kellemes csalódást okozott...

Briggs:

Bocsánat a tapintatlanságomért, Hölgyeim... hadd mutassam be önöknek régi barátomat László von Csopakyt! László, Miss Millie Curley és Miss Amy Curley.

Csopaky:

(udvarias előkelőséggel kezét csókol a hölgyeknek) Miss Millie, Miss Amy nagyon szerencsésnek érzem magam. Ez kissé olyan, mint egy egzotikus mese... A betérő fáradt utazót egy barátságos város szépei köszöntik... Már is otthon érzem magam.

Briggs:

(idegesen köszörüli a torkát, Csopaky figyelmét szeretné magára vonni, de az mellőzi)

Csopaky:

(leül az asztalhoz a két nővel)

Millie:

Ön utazó, Mr von Tsi...

Csopaky:

Csopaky, Miss Millie, nehezen kiejthető magyar név.., kegyed csak hívjon egyszerűen Lászlónak, könnyebb, barátságosabb...

Millie:

László., hm. ön sokat utazik?

Csopaky:

Oh, yes... Igen. Hányódom a világban, az örökös vándor, aki kutat a csalóka álom, a megfoghatatlan Shangrala után... Már-már kétlem, hogy egyáltalán létezik... Egy nyugtalan lélek, ez vagyok én. A fáradhatatlan kutató... A Riviéráról jövök,.. Próbáltam átvészelnéni a telet.

Amy:

Oh, milyen izgalmas... Mi, a nővérem és én, mi mindig szerettünk volna utazni, de sajnos soha sem jutottunk el Európába.. Istenem, Párizs... Monté Cárlo ... Nice...

Csopaky:

Hát igen... Egyszer-egyszer megnézni, különösen ha először látja az ember, de minden szezonot ott tölteni? Higgye el Drága Miss Amy, nagyon, de nagyon unalmas lehet...

Millie:

Mondja csak László, igaz hogy vannak strandok, ahol mindenki topless... egyrészes fürdőruhát visel?

Csopaky:

Egyrészes? Az már a múlté... Ma már a háromrészes a divat.,

Millie:

Három-részes?

Csopaky:

Ügy éljek... Trikininek hívják: kalap, napszemüveg és szandál, (mindenki nevet a tréfán, Briggs-et kivéve) Millie kisasszony, ha szabadna kérdezem, Önök idevalósiak Kaliforniába?

Millie:

Hát maga nem tudja, hogy senki sem születik Kaliforniában? Ide mindenki valahonnan jön.

Amy:

Vernon-ban születtünk, de többnyire New York-ban éltünk...

Millie:

... színpadon, a show-business-ben voltunk...

Amy:

The Curley Sisters.

Millie:

Mondhatnám minden álszerénység nélkül, igencsak jó nevünk volt.

Csopaky:

Nagyszerű, Briggs gratulálok, öreg korára végre sikert aratott. Visszavonulni két ragyogó sztár társaságában...

Amy:

...volt sztár, László. Húsz éve van már annak, csak bennünk él az emléke, senki sem emlékszik ma már ránk.

Csopaky:

Ne mondjon ilyen csacsiságot Miss Amy, fogadni mernék, vérző szívek százait hagyták hátra... Ha más nem, hát azok a rajongók emlékeznek.

Millie:

Maga nagyon kedves, László.

Csopaky:

Én a magam részéről örökös rab maradtam volna. A hölgyek a szomszédságban laknak valahol?

Briggs:

A hölgyek a szomszédaim és tulajdonosai a háznak.

Csopaky:

Hát ez nagyszerű, Jómagam is keresek valami szerény hajlékot...

Briggs:

Itt semmi sincs, minden ki van adva... !

Millie:

Mr. Briggs, hogy mondhat ilyet, tudja nagyon jól, hogy van egy üres apartmanunk...

Briggs:

Az nem felel meg az én barátomnak, (tiltakozik vehemensen) Túl sötét...

Csopaky:

Igaz, én sok-sok napfényt akarok, teret, szabad mozgást... napfényt, napfényt..

Amy:

Hát nem most jött a Riviéráról?

Csopaky;

Igen, igen, de nagyon szerencsétlen szezon volt, borús hétről hétre, eső, még hó is. Abszolúte szokatlan időjárás.

Amy:

Szegény ember, hát miért nem csomagolt és ...

Csopaky:

Bennem meg volt az akarat, de visszatartottak..., bizonyos elkötelezettségeim voltak.

Briggs:

De még milyen kötelezettségei! László barátom nagyon szavatartó ember, ha ő mondja, hogy maradni fog, akkor ő marad is, kivéve most. (hangsúllyal) Ez a hely nem magának való, különben is most halt meg abban a lakásban valaki...

Millie:

Nem a lakásban. A kórházban.

Brigg;

Mi a különbség? Halott. A lakó kaputt. Le merném fogadni, hogy a nyugtalan lelke visszajár, nyitogatja az ablakokat, hogy valami friss levegő jusson be. Abba halt bele a szerencsétlen... levegőhiány, meg sötétség...

Csopaky:

Briggs, Briggs nyugalom. Ne izgassa fel magát. Mindannyian meghalunk előbb vagy utóbb...

Millie:

Én nem értem magát Briggs, úgy viselkedik, mint aki nem akarja, hogy a barátja ...

Briggs:

Az nem igaz...

Csopaky:

Nem, nem Miss Millie, Igazából Mr. Briggs rendkívül vendéglátó természetű, utoljára mikor meglátogattam még ő erőszakoskodott, hogy maradjak, még annak ellenére is, hogy én nagyon akartam menni...

Amy:

Megnézheti a lakást reggel, nagyon bájos, kellemes otthon lehet egy magányos úriembernek, bocsánat, hogy feltételezem, magányos ugye...

Csopaky:

Sajnos nagyon is magányos. Meg fogom nézni, köszönöm, hacsak a barátom nem tiltakozik.

Briggs:

Tőlem azt csinál, amit akar...

Csopaky:

Briggs, magának fogalma sincs, hogy ez milyen jól hangzik, különösen a maga szájából.

Amy:

Na, akkor az ügy le van zárva.

Millie:

Mondja Kedves László, hogy más témára térjünk, mióta ismerik egymást?

Csopaky:

Nagyon régen, az igazság az, hogy mi már a háborúban is együtt voltunk...

Briggs:

Ne kezdje már megint...

Amy:

Maga is a légierőknél volt. Repült?

Csopaky:

Földi szolgálat...

Millie:

Szerelő?

Csopaky:

Célpont, kezicsókolom... Briggs hadnagyocska repült, a civil László meg lapult. És mikor a hadnagy úr meglátta, rádobott egy kis bombácskát, BUMM.. Még mindig van néhány szilánkocskó a ball térdemben emlékeztetőül.

Briggs:

Hogy mikor fogja már abbahagyni ezt a marhaságot...

Csopaky:

Briggs, (átöleli) Tudja, hogy én megbocsátok magának, már régen megbocsátottam, de nem tehetek róla, a sötét, nyirkos helyek előhózzák a fájdalmas emlékeket... Fáj, hiába, (masszírozza a jobb térdét)

Briggs:

László, a ball...

Csopaky:

Szimpátia fájdalom, átsugárzik... (játékosan megbokszolják egymást)

Amy:

Millie, jobb, ha mi megyünk, hadd beszélgessenek az urak...

Millie;

Igaz is, olyan megható látni két jó barátot... Na nézzünk oda, még majd elsírom magam...

Amy:

Majd látjuk reggel, László. Ha valamire szüksége lenne, csak kopogjon az ajtónkon.

Briggs:

Köszönjük... Jó éjszakát.

Csopaky:

(kezet csókol a nőknek) Jó éjszakát, hölgyeim, jó éjt.

Amy:

Jó éjszakát.

Millie:

Viszontlátásra, (el)

3. jelenet

Briggs:

(becsukja mögöttük az ajtót, szótlánul nézik egymást egy ideig) László, biz isten örülök, hogy látom.

Csopaky:

Sose hittem volna, Furán néz ki így civilben. Mr. Briggs nyugalmazott fegyintézeti igazgató.

Briggs:

László von Csopaky, végre szabadon, hát csak sikerült prolt kapni...

Csopaky;

Magának köszönhetem a kedvező jellemző raport a 605572 számú rab ügyében.

Briggs;

Csak az igazat írtam...

Csopaky;

A felülvizsgáló bizottság rendkívül impresszionálva volt a rendkívüli mértékű fejlődéssel, amit az utolsó évben elértem. Szemben az előző hat évvel, amikor is abszolúte társadalomellenes, agresszív magatartásról tettem tanúbizonyságot. Semminemű fejlődést nem észleltek a felelős személyek...

Briggs;

(céltalanul tesz-vesz, igyekszik elkerülni László tekintetét)

Csopaky:

Briggs, hallja, hogy miket mondok? Agresszív, társadalomellenes magatartás, ezek miatt tagadták meg az előző négy évben a szabadlábra helyezésemet. Briggs. Ne mászkáljon már annyit, magához beszélek. Meg tudná egészen véletlenül mondani, hogy ki az öreg isten írhatta azokat a jelentéseket rólam, hogy én, az abszolúte ártalmatlan bigamista több időt töltsek a sitten, mint egy bankrabló? Meg tudná mondani például, hogy a gengszter Tony Mazaro, hogy kerülhetett szabadlábra az első adandó alkalommal, és én nem?

Briggs:

Kénytelen voltam megszabadulni tőle, verekedős, összeférhetetlen fráter volt, mindenki panaszkodott rá. Kiraktam a béke kedvéért. Vallja be, mindenki örült, mikor elment.

Csopaky;

Még mindig nem válaszolt a kérdéseimre. Miért tartottak bent négy évig, és mikor maga nyugdíjba megy, egyszerűbe, László, a jófiú váratlanul szabad...

Briggs;

(végre szembe fordul Lászlóval) Szóval akarja tudni, Maga, maga hálátlan szex-mániás, bigamista bohóc. Én, Én Berni Briggs én akartam, hogy minél előbb kikerüljön onnan, nem magának való hely az, legalábbis nem az, ha már én nem vagyok ott. Én csináltam meg, hogy kikerüljön. Hogy miért? Megmondom. Nélkülem elveszíti minden kedvezményét, a rettegett "magán-zárka", amit csak maga, barátom hívott magán-zárkának, amire maga Conrad Hilton is büszke lehetett volna. Privát, déli fekvésű lakosztály a legfelső emeleten, külön hálószobával. Dupla széles ágy, ortopéd matraccal, hogy a nyavalyás bombasérült térdeit pihentesse. A "magán cellás" nappali, amit "salon"-nak titulált - a csíkos tapétával, co-ordi-nált sötét narancs függönyével, faltól falig szőnyeggel. A flancos RECAMIER-vel. (mind jobban és jobban bele lovalja magát, amint gúnyosan utánozza László modorosságát, hangosabb és hangosabb lesz, le s fel járkál László körül) Nem is beszélve a levegő-szárító berendezésről, amit karácsonyi ajándéknak kapott tőlem, hogy az *ötszáz* fontos bombaszilánk az én névjegyemmel, ne bántsa a drágálatos térdecskéjét. Ki szerezte volna kilószámra az importált piros paprikáját a csirkepaprikáshoz, a napi betevő olasz borát.... a festéket, a vásznat vég számra...

Csopaky:

Briggs, maga adta el a festményeket...

Briggs:

Ne, ne szakítson félbe, hát persze, hogy eladtam, mit gondol, honnan szereztem volna a pénzt, hogy a vég nélküli luxusigényeit kielégítsem, a nyavalyás állami fizetésből? Hát persze, hogy ki akartam magát onnan szabadítani. Nélkülem senki se lett volna, csak még egy rab a sok közül... Privát lakosztály, szőnyeg, rekamié ...

Csopaky:

Hát ami igaz, az igaz, annak mind fuccs lett...

Briggs;

Na látja, látja., és ez a hála? László von Csopaky magának pokoli jó élete volt, csak köszönettel tartozik érte.(ledobja magát a fotelba)

Csopaky:

(néz ki az udvarra, kis szünet után) Hat én nem panaszkodom, de...

Briggs;

... mi az, hogy de? És ha már *a* múltból beszélünk, hadd kérdezzek valamit, ami évek óta furdalja az oldalamat, mondja Michelangelo... Mi a fenének kellett nekem a nyakamat kockáztatni, hogy minden hónapban, legalább egyszer, valahányszor elkapta az "ALKOTOVÁGY", akt modelleket csempésszek be, hogy aztán három napig magára zárja az ajtót? Mi? És ez után a hokuszpókusz után, orthodox rabbikat árultam. .. Tudja maga egyáltalán, hogy mibe kerültek azok a modellek nekem? És csak egyszer is láttam volna viszont őket... Vásznon, bekeretezve. Meztelenül.

Csopaky:

Maga nem ért a művészethez, kedves Briggs. Egy festőnek szüksége van inspirációra...

Briggs:

Inspiráció, a frász karika. Mihez? Hogy matadorokat fessen, meg sárga halászokat lila tengeren?

Csopaky:

Maga mondta, hogy azt veszik...

Briggs:

Hu, de még hogy. A galériások megörültek a halászos tájakért...

Csopaky:

Isten az atyám, hogy utáltam én azt a sok szemetet! Esküszöm magának drága barátom, hogy soha, de soha többet tőlem olyat nem lát...

Briggs:

(fel emelkedik a székből, mint aki nem hisz a fülének) Hó, hó, hó, álljunk csak meg egy pillanatra Mi az, hogy soha többet? Nem teheti azt meg velem. Kiépítettem a piacot és most akarja abbahagyni? A galériák nem mennek le a nyakamról, mindent eladtak...

Csopaky:

Az az ő bajuk, meg a magáé... Igazi képeket fogok festeni... Igazi portrékat igazi emberekről...

Briggs:

(felnevet, kissé cinikusan) No, no.. Ezt már mintha hallottam volna azelőtt... Ne próbálkozzon vele megint....A híres bekezdése... (utánozza Lászlót) Igazi képet, igazi emberekről... emberekről akiket ismerek, akik közel állnak hozzam,... Emlékszik? Az első alkalommal, ahogy bejött az irodámba,(ismét utánozza Lászlót) Igazgató Úr! Nekem festeni kell, megörülök, vásznat, festéket akarok! - Ahogy megnézett...- Hah, ne mozduljon Igazgató Úr. Micsoda profil, micsoda arc... vászonért, festékért kiált.. És én, vén, hiú marha, akinek soha az életében nem volt egy tisztességes képe, - lépre mentem. Apránként, napról napra a markában találtam magam, közvetítő ügynök lettem, kockáztatva mindent, reputációm, nyugdíjamat.... Egy kicsit reménykedtem a beígért portréban. Az anyámnak szerettem volna ... de mikor elment...(kis szünet után) Aztán már nem érdekelt az egész, egyszeriben egyedül éreztem magam, nagyon egyedül... Kivéve magát... Akkor volt esedékes a szabadlábba helyezése, nem akartam, hogy elmenjen... nem tudtam volna... Akkor múltam hatvan... visszanezve az életemre, be kellett valljam, hogy nekem soha sem volt egy igazi barátom...

Csopaky:

...és én mindig vágytam egy védelmező testvérré...

Briggs:

Hé, hé, hé,,. Álljon meg a menet, ne kezdje már megint. Mire észhez térek a szófián találok magam az éjszakára...

Csopaky:

(dörzsöli a fájós térdét) Majd én alszom a szófán.

Briggs:

A frász karikát. A motelban fog aludni.

Csopaky:

Briggs, egy vasam sincs....

Briggs:

Tudok nélkülözni egy húszast...

Csopaky:

Nem kell a pénze... Talán valamelyik volt feleségemet fel tudnám keresni...

Briggs:

...vagy el tud venni valakit, csak úgy hirtelenjében, talán kettőt is a biztonság kedvéért...

Csopaky:

Azon én már túl vagyok

Briggs:

Szóval nem kell a húszas?

Csopaky:

Nem. Alszom a szófán. Nem veszek kölcsönt...

Briggs:

(felveszi a pakli kártyát az asztról) Van egy ötletem, játszunk egy pár kört, hagyom nyerni.

Csopaky:

(nevet) Briggs, maga viccel. Hagy nyerni... Emberek... hallja mindenki: Berni Briggs megtért... jótekonyságra adta a fejét egy húszas erejéig... Köszönjük neked Szent Antal a csodát...

Briggs:

... ne csináljon cirkuszt... halkabban...

Csopaky:

(alig tud magán uralkodni) Briggs, maga hülyít engem...

Briggs:

Nem akarom, hogy a szófán aludjon.

Csopaky:

Jó, aludjon maga a szófán, majd én alszom az ágyban.

Briggs:

Szó sem lehet róla! Húszas, és mars a motelbe...

Csopaky:

Nem , nem és nem. Nem kell a pénze, és ami a kártyázást illeti, meg kell mondjam magának, hogy én megígértem magamnak, hogy magával soha, de soha nem játszom...

Briggs;

Miért?

Csopaky;

Azért..

Briggs;

Miért?

Csopaky;

Ne feszegessük, kérem...

Briggs;

Mondja meg, hogy miért nem...

Csopaky;

Nem akarok róla beszélni....

Briggs;

Aha,.. Mondja csak ki, maga, maga bigamista... nem meri, mondja ki, hogy csalok... Heh?

Csopaky:

Nem szóltam egy szót se...

Briggs:

Szóval ez az: én egy hamis kártyás vagyok...

Csopaky:

Én nem mondtam semmit...

Briggs:

Vallja be, azt gondolja, nem mondja, de gondolja, hogy csalok... Az egyetlen barátom nem akar játszani velem, mert ő tudja, hogy csalok. HAMIS KÁRTYÁSNAK nevez...

Csopaky:

Én nem neveztem semminek.

Briggs:

Kösz, most meg egy semmi vagyok. Felejtsük el.

Csopaky:

Jó, felejtsük el.

Briggs:

(megjatsza a sértődöttet, kevergeti a kártyát, csend van egy ideig)

Csopaky:

(az ablakhoz sétál, egy kis idő múltán) Csodaszép. Fenséges. Magnóliák. Valószínűleg és mégis olyan hívogatóan barátságosak...

Briggs:

Haszontalan gaz... Túl nagy.

Csopaky:

Sokszor *a* leghaszontalanabb dolgok a legfontosabbak az életünkben.... egyszerűen azért, mert szépek... és nem is tudja az ember, míg el nem veszíti őket... (a konyhába megy, vízcsurgás hallatszik)

Briggs:

László.(nincs válasz) László!

Csopaky:

(elzárja a vizet, pohárral a kezében jelenik meg) Szólt valamit?

Briggs:

(gyengéd, békítő hangon) A bor a hűtőben van... Ahogy szereti.

Csopaky:

Köszönöm... Briggs... (a konyhából) Önthetek magának is?

Briggs:

A whisky ott van a pulton.

Csopaky:

(from the kitchen) Látom.

Briggs:

Ne legyen szégyenlős velem... Ünnepelni akarok.

Csopaky:

(from the kitchen) Erről jut eszembe, Hogy viselkedik a gyomra?

Briggs:

Fura dolog, egy hétre rá, hogy kiköltöztem az intézetből, abba maradt a gyomorfájás...

Csopaky:

(megjelenik a színen, Briggs kezébe adja a poharat, majd a kávézó asztalnál nagy szakértelemmel nyitja ki a boros üveget) Mondtam én magának... Már régen el kellett volna onnan menjen... túl sok probléma, gond, (önt egy fel pohár bort, feltartja a fénybe, gondos figyelemmel vizsgálja a színét, szagát) Hmm... Nem rossz, kifejezetten iható,.. Tudja, Briggs nem ittam egy pohár bort se, mióta maga elment. Köszönöm, Igazából nagyon köszönöm...

Briggs:

(türelmetlenül tartja a poharat ivásra készen) Hagyjuk a ceremóniát az isten szerelmére...

Csopaky:

Hadd élvezzem a...

Briggs:

Élvezze inni, és ne udvaroljon neki... Proszit...

Csopaky:

A maga egészségére, Briggs. A barátságára., (koccintanak)

Briggs:

(egyből felhajtja az italt)

Csopaky:

(kóstolgatja, forgatja a szájában) Hmm... túl hideg...

Briggs:

Ba... (majdnem kimondja)

Csopaky:

Na, na Briggs, látja, mit tesz a whisky magával... Igyon inkább egy pohár bort.

Briggs:

(a konyhából előhossa a whiskys üveget, és újra önt magának) Na, nem... Fejfájást, meg savat csinál... (koccintanak) ...tudja László, abban a Motelben vízágyak vannak...

Csopaky:

Víziszonyom van, úszni se tudok...

Briggs:

Nem lehet egy vízágyon vízbe fúlni... olyan is van, ami masszíroz... pénzt kell bedobni és vibrál...

Csopaky:

Nekem egy ágy ne legyen vizes és főleg ne vibráljon Különben sincs pénzem ilyen marhaságra.

Briggs:

Már pedig én nem akarom, hogy itt maradjon. Egyikünknek sem áldásos... csak vitatkozunk, civódunk, egymás idegeire megyünk...

Csopaky:

Nem. Mister Briggs, maga megy az én idegeimre. Maga kezdi a veszekedést mindig...

Briggs:

Na látja, én egy lehetetlen ürge vagyok... Majd találunk egy csinos kis stúdiót a közelben... néhány utcával arrébb... tetővilágítással, napos, délifekvésűt... és elkezdhet termelni...

Csopaky:

Ah, nem... nem, nem. Öregszem, Briggs elvesztegettem az életemet, annyi mindent szeretnék még csinálni..

Briggs:

és éhen halni. Senki se fogja megvenni.

Csopaky:

Nem érdekel...

Briggs:

(kissé türelmetlenül) Na, de ne beszéljünk másról... (pénzt vesz elő a zsebéből) Itt a húszas...

Csopaky:

Nem kell a pénze...

Briggs:

Az istenit a csökönyös magyar fejének...

Csopaky:

Hát nem érti?

Briggs:

(a szeme megakad a becsomagolt festményen) Hé, László. Van egy ötletem, hogy lehet a büszkeségét megóvni és mégis kirakni a szűrét... Láthatatlanba... a meretéről ítélve, adok érte negyven dollárt...

Csopaky:

Nem eladó..!

Briggs:

Ne vicceljen, minden előadó. 50.

Csopaky:

Azt mondtam, hogy nem...

Briggs:

75 és ez az utolsó ajánlatom... (indul, hogy felvegye a festményt)

Csopaky:

(eléugrik) Hozzá ne merjen nyúlni, mert megölöm...

Briggs:

(nevetve ugrik, hogy elérje a képét, mint két gyerek birkóznak, tolakodnak hangos szitkozódások között, míg László véletlenül letépi a csomagoló papírt és a keret nélküli vászon Briggs kezében marad. Impozáns, realiztikus portré Briggs-et ábrázolja)

Csopaky:

Na, most mit csinált maga marha? Latja, hogy mit csinált?

Briggs:

(megtorpan, szinte megmerevedik a portré láttán, a székhez tántorog, leül még mindig maga előtt tartva a képet)

Csopaky:

(hosszú szünet után) Mondtam, hogy megcsinálom, Mondtam...Én mindig betartom a szavam... Szép keretbe akartam tenni... Megérdemel egy jó keretet, ... Nagyon jó a kép... Azt hiszem a legjobb, amit valaha is festettem... Hét év van benne... Szerettem volna, úgy ahogy illik, ünnepélyesen átadni... ... Jól elszúrta az egészét...

Briggs:

Ez én vagyok? Igazából én?

Csopaky:

Mindent elszúr... Nincs semmi érzéke a finomságokhoz, Bang, bang.. katona, Izom... Whisky...

Briggs:

Ez, ez nem az, amit én a tükörben látok...

Csopaky:

(iróniával) Kegyes engedelmével, kis kozmetikai javításokat mertem eszközölni... Simára borotvált... gyengéd, kizárólag nem katonás, civil vonásokat a káromkodáshoz szokott szája köré, Murillo angyalaitól egy kis ártatlanságot loptam a szemeibe. . .

Briggs:

...László, azt hiszem, én tetszem magamnak...

Csopaky:

Halleluja... Tetszik magának. Micsoda eredmény. Emberek! Tessék idefigyelni, tetszik neki... Higgye el Briggs, nem volt könnyű... Erőszakkal kellett magamat rávenni, hogy tetsződjék, hogy ilyen eredménnyel tudjak előállni...

Briggs:

Azt akarja mondani, hogy ez az ÉN (mutat a képre) a kedvére való ember?

Csopaky:

Néha napokig, hetekig kellett elviseljem, hogy egy pillanatra felvillanjon az igazi...(ismét önt a poharakba)

Briggs:

(a kandallóra teszi a képet, majd leül a távoli székbe) Mondja László, én egy rossz ember vagyok? Mit gondol?

Csopaky:

Nem, nem!

Briggs:

Mindenki úgy néz egy katonára, különösen egy rabtartóra, mint egy alapvetően rossz emberre...

Csopaky:

Tradíció. Évszázados hagyomány. Nem tud ellene mit tenni.. .

Briggs:

Azt hiszem, én egy nagy hibát követtem el. Mielőtt ide költöztem volna, ebbe a városba, egy egészén más múltat kellett volna csinálnom magamnak.. Nyugdíjas tanító, vagy valami ilyesféle...

Csopaky:

Teljesen haszontalan Briggs... Nem tud elbújni a múltja elől... Én, biz Isten próbáltam... Csak egy csomó hazugsággal lesz az élete komplikáltabb... Nagyon fárasztó.

Briggs.

Néha, nagyon jó lenne, ha kedvelnék az embert...

Csopaky:

Azt bizony ki kell érdemelni... (emeli a poharat) Igyunk a szeretetre méltó Briggs-re, (isznak) Most jó, én kiveszek még egy üveggel a hűtőből, (megy a konyhába, halkán dudoraszik közben) Utcára nyílik a kocsmá ajtó...

Briggs:

(nézi a képet, próbálja felvenni ugyanazt a tartást, nincs a közelben tükör, hát a kandalló párkányáról vesz le egy serleget, annak a tükrében nézegeti magát, amikor László jön, zavartan törölgeti a trófeát a kabátja ujjával) Ráférne erre a lakásra már egy kiadós takarítás... Mi ez, amit oly gyakran hallom dudorászni?

Csopaky:

Régi magyar nóta, Utcára nyílik a kocsmá ajtó... Az apám szokta dudorászni, miközben a borait babusgatta a borospincében... Emlékszem, kis kölyök voltam, a présház előtt játszottam órákon

át, míg apám bent pepecselt... Nem emlékszem az arcára, alakjára, csak a hangjára. Az még ma is itt él a fülemben... Nagyon szép baritonja volt... Hat éves voltam, mikor meghalt... Hatvanhat éves volt... Az anyám volt a hatodik felesége...

Briggs:

Ő is...

Csopaky:

Bigamista? Az isten szerelmére, dehogy is... Szigorú erkölcsű, büszke ember volt... Kitűnő borász, a maga gazdája. Maradt is kistermelő örök életére. 1906-ban a rizlingje aranyérmes nyert Párizsban. Hogy valakivel megossa a dicsőséget, száz üveggel a császárnak ajándékozott a díjnyertes borból. Ferenc Jóskának nagyon ízlett, mindjárt rendelt is ezer üveggel és hogy a tetszését alá is húzza, kutyabőrrel küldött az öregemnek. Igen ám, de nagy bajban volt az új báró. Csak hat hold szőleje volt, abból is csak egy-kétszáz ölnyi a díjnyertes rizling. Törte is a fejét, hogy, hogy mentse a bőrét. Végül is küldött a császárnak száz üveggel megint, és rá nyomatta a címkére hogy, "Csak száz üveggel termett, méltó a király asztalára" és még azt is alá kanyarintotta cifra betűkkel, hogy "Jóból is megárt a sok." Állítólag Ferenc Jóska jót mulatott a rafinált magyar humorán s azután minden évben megrendelte a száz üveg rizlinget. Apám nagyon büszke volt a kiérdemelt nemesi rangra és fiút akart, aki örökölje. Ott kezdődött a baj. A felesége meddő volt. Gyorsan elvált és feleségül vett egy nőt, akinek a családjában minden nő évente szült... Négy év telt el, semmi. Válás, Újra házasodott... Már kétségbeesetten igyekezett, próbálkozott, elvált, újra házasodott, míg aztán hatvan éves korára, a hatodik feleségének én megszülettem. Szegény öregúr, mit szenvedhetett, mit dolgozhatott huszonnyolc éven keresztül... El tudja képzelni Briggs, szex éjszakáról éjszakára, egy határozott céllal... Micsoda kitarítás, micsoda nehéz munka...(isznak) A nagy strapába a szíve teljesen kimerült, egy szép tavaszi napon, ott a szőlőben érte a hirtelen vég. Így aztán, én örököltem a címet meg a szőlészetet... amit aztán, mint fontos katonai célpontot sikeresen likvidált a meg nem nevezhető...

Briggs:

(grimaszol)

Csopaky:

Mikor aztán huszonhárom évvel ezelőtt letelepedtem Amerikában, megfogadtam, - tartozom vele az apámnak - hogy lesz egy fiam, aki a nemesi címet örököli. Mindig az volt az érzésem, hogy figyel az öreg, valahányszor fajfenntartási céllal ágyba mentem. Lesz-e a dolognak kézzel

fogható következménye. Nem kis mértékben aggasztott a lehetőség, mi van, ha örököltem az apám nehézségeit? Nem akartam az időt vesztegetni, - mint az öreg tette - a formásokkal, - amint sikerült megalapozni magamat, mint sikeres képhamisító, ahogy az anyagiak biztosítva voltak, rövid hat hónapon belül feleségül vettem három ragyogó nőt és munkához láttam. Ügy számítottam, hogy aki először teherbe esik, nyer, és a másik kettőtől csendben, szabályosan elválok. Igazából én nagyon szerettem mind a hármat, talán választani se tudtam volna. Briggs, a terv zseniális volt, de az öregem - és erre mérget mernék venni - megfúrt. Közbenjárt a Mindenhatónál. Mi más magyarázata is lehetne. Mind a három asszony, egyik a másik után teherbe esett és mire én igazából felfoghattam volna a helyzetem komolyságát, apja lettem három imádnivaló... kislánynak, (újra öntenek, majd Briggs csak ügy mellékesen, kézbe veszi a pakli kártyát, keveri, oszt és szinte automatikusan játszanak míg László beszél) Briggs, tizennégy felejthetetlen, izgalmas, fárasztó, de gyönyörű év következett. Zseniális tervet dolgoztam ki, megosztani időt, energiát, jövedelmet és mindenképp felett őszinte szeretetet a három család között. Olyan gyakorlatra tettem szert, hogy a másolataim jobbak voltak, mint az eredetiek. Múzeumokban vannak még ma is a hamisítványaim, nagy mesterek szignójával. Annyit dolgoztam, hogy terpentint folyt már az ereimben is. Jó apa és férj voltam, Briggs. Háromszorosan jó. Úgy terveztem, hogy mikor a lányok tizennyolc évesek lesznek, mindent bevallok... de elkövettem egy végzetes hibát... Az adóbevallásnál, büntető jogi felelőselem mellett én mindig beírtam mind a három feleséget és gyereket mint eltartottat. Tizennégy év után egy minden lébe kanál adóügyi tisztviselőnek feltűnt... A többit tudja... Hamisítani, azt lehet, csak fizess az adót. Bigámia? Immorális. Nincs igazság Briggs. Nem bántam meg semmit, semmit az ég egy világon... csak nagyon hiányoznak, ...kevés Briggs, nekem nagyon hiányzik a családom. A lányok nem tudnak egymásról... A feleségek megígérték a tárgyalások alatt, hogy soha sem fogják a gyerekeknek megmondani.... Briggs, meg kell keresnem őket, már felnőttek. Tudom, hogy mit kockáztatok, elítélhetnek, megtagadhatnak, de meg kell próbáljam. Talán megértik, talán meg is bocsátanak, hiszen az egész csupán egy rosszul sikerült terv volt az én részemről. A többnejűség, különben is tiszteletre méltó szokás számtalan nációnál. Nem én találtam fel, csupán átmentettem egy ősi hagyományt a korunkba. Mi kivetni való van egy ősi tradícióban? Mondja meg nekem kedves Briggs barátom...

Briggs:

Igaza van...

Csopaky:

Köszönöm...

Briggs:

Majd mondja ezt így el a lányainak...

Csopaky:

El is fogom mondani... Csak idő kérdése... Előbb biztosnak kell lennem, hogy még mindig szeretnek, mint azelőtt... és aztán mindent bevallok... Briggs, Ígérje meg, hogy segíteni fog... Briggs ígérje meg.

Briggs:

Hallom, hallom. Hát persze, hogy segíték. Royal flash! (leteriti a lapjait)

Csopaky:

(hirtelen rajon, hogy kártyázik) Mi az öreg istent csinállok én...

Briggs:

Veszít, kedves barátom. Veszít, mint mindig.

Csopaky:

Hogy kerültem én ebbe bele? Megígértem magamnak, hogy magával én soha többet nem kártyázom..

Briggs:

Miért?

Csopaky:

Mert csal! (halálos csend, már mind a ketten egy kissé illuminált állapotban vannak, előbb Briggs ugrik fel, majd László. Egy arasz választja el őket, mint két kakas, ugrásra készen)

Briggs:

Mit mondott?

Csopaky:

Csal.

Briggs:

Nem meri még egyszer mondani...

Csopaky:

Csal, mert egy csaló..

Briggs:

Maga... maga... Ha még egyszer...

Csopaky:

Még egyszer, meg kétszer, ahányszor csak akarom, mondom; csal. Hangosabban? Csaal. Akarja Írásban? Könyvet írok, a címe; Mister Briggs a hamiskártyás.

Briggs:

(leteperi Lászlót a szófára) Kuss, mert beváglok a..

Csopaky:

Hova vág be, Igazgató Úr? (kiszabadítja magát és csúfolkodva folytatja) A szigorítottba? Annak már vége kedves barátom, már senkit se tud fenyegetni.. Hét évig tűrtem a kártya szabályait... Aki oszt annak ezt lehet, aki oszt annak azt lehet... és mindig az oszt, akié a pakli... de nekem nem lehetett, mert én voltam a kiszolgáltatott rab... (kerülgeti az asztalt, menekül Briggs elöl, aki fenyegetően megy utána) Réges-régen tudom, hogy csal, de hagytam, hadd teljen kedve... De elég volt! Akar játszani? Játsszunk az igazi szabályok szerint.

Briggs:

Én már nem akarok játszani, a nyakát akarom kitekerni...

Csopaky:

Hah. Tipikus amerikai. Nem tudja elviselni a veszteséget... Vallja be! Ha nem tud tisztességesen nyerni, új szabályokat csinál... Majd én megtanítom magát. . .

Briggs:

Maga nem tanít meg engem semmire... Mars ki... (elkapja Lászlót, próbálja az ajtó fele tuszkolni)

Csopaky:

Maga engem nem dobhat innen ki, engem a barátom hívott meg...

Briggs:

Nincs barát... Mars ki. Ki innen!

Csopaky:

Most mondja. Négy évvel ezelőtt mondta volna. Most már nem megyek... (kapaszkodik a hálószoza felé nyíló ajtóba)

Briggs:

El a hálószoától, ott nincs nő...

Csopaky:

Azt elhiszem maga, maga aggleény...

Briggs:

(ütne, de László elugrik) Maga bigamista... szex-mániás, nőcsábász mázoló... Börtöntöltelék... Őrséég... (próbálja ismét elkapni Lászlót) Őrséég...

Csopaky:

(hahotázik) Őrség? Hol vannak már azok Briggs... Őrséég... (utánozza Briggs-et és a konyha felé menekül, edény csörömpölés hallatszik, majd hátra csavart kézzel tuszkolja Briggs Lászlót az ajtó felé) Csaló,.. Hamiskártyás... csaló...

Briggs:

Ki, ki mars ki (kinyitja az ajtót és kilöki Lászlót az udvarba. Nagy loccsanás, László az úszó medencébe esik. Briggs bevágja az ajtót, majd meglátja a bőrdööt, azt is utána hajítja, még egy loccsanás.)

Csopaky:

(kintről) Segítség... Segítség... nem tudok úszni,, valaki segítsen (Ajtó csapkodások, hangos kiabálás, általános kavarodás odakint)

Briggs:

(ledobja magát a fotelba, kimerültén) Szóval én egy hamis kártyás vagyok... Csaló... Na és...?!

4. jelenet

(Kivágódik az ajtó, Amy és Abby támogatják be a csuromvizes Lászlót, mögöttük jön Millie és Dobson, aki László bőröndjét hozza, csurog belőle a víz. Mindenki egyszerre beszél.)

Briggs:

(felugrik, hogy elállja az útjukat) hozzák... Ki innen. Ez az én lakásom. Ide nekem ne...

Abby:

(attractiv, 22 éves csinos lány. Mezítláb, hálóingben van, ami vizesen tapad az alakjára, úgy látszik ő húzta Lászlót ki a vízből. Félrelöki Briggset) Menjen már el az útból... (támogatják Lászlót be a hálószobába)

Briggs:

Nem engedem, hogy az én hálómbe vigyék...

Millie:

Nahát, Briggs. Ilyen rettenetes dolgot művelni a barátjával...

Briggs:

Milyen dolgot...

Millie:

Nagyon kiábrándító dolog, Mr. Briggs, Hagyni, hogy a barátja ilyen állapotban kimenjen és beleessen a medencébe...

Csopaky:

(a hálóból) Briggs lökött bele!

Briggs:

Részeg. Beletántorgott...

Csopaky:

(a hálóból) Nem igaz. Nem vagyok részeg. Maga lökött bele...

5. jelenet

Dobson;

(szerény, szégyenlős fiatalember, pizsamában tanácstalanul topog a csöpögő bőrdönddel) Hova tehetem az úr bőrdöndjét?

Briggs:

Vigye ki a fenébe! Nézze, mit csinált.(mutat a tócsára)

Dobson:

Kissé nedves, szerény meglátásom szerint...

Abby:

(jön a hálóból, körülnéz, felkapja a whiskys üveget és viszi a halóba)

Briggs:

(próbálja menteni az italát) Azt már nem... Adja vissza az az enyém...

Csopaky:

(a hálóból, krákol, mint akibe bele öntötték az italt) Kérem az istenért... Vízet..

Millie:

(a hálóból) Inkább forró teát...

Abby:

(szalad a konyhába)

Briggs:

Tessék kérem kimenni az én konyhámból...

Dobson;

Van talán önnek egy vödre?

Amy:

(megjelenik a hálóból) Mr. Briggs. Hol tartja a pizsamáit?

Briggs:

Én kérem nem tartok semmiféle pizsamát, és ha nem mennek azonnal ki a lakásomból, hívom a rendőrséget...

Abby:

Hol tartja a teát, Mr Briggs?

Dobson;

Azt hiszem a legjobb lesz, ha én ezt a bőröndöt a fürdőkádba teszem... (megy a háló felé)

Abby:

Jó ötlet. Bocsánat, mi még nem ismerjük egymást, Abby a nevem, a hármásban lakom...

Dobson;

(zavartan, nem tudja a szemét levenni Abby ázott alakjáról) Tudom... izé.. Persze... nagyon örvendek.. .

Abby:

(próbálja elterelni Dobson figyelmét) Hej., hej.. Ide nézzen a szemembe... Tegyen nekem egy szívességet. A szobámban van egy teáskanna friss teával. Hozza át, kérem...

Dobson:

(lelkesen) Nagyon szívesen... Készséggel, Abby kisasszony... (Abby kezébe adja a bőröndöt)

Abby:

(a súlyzópadra teszi, és a halóba siet)

Briggs;

(odaugrik és lesöpri a bőröndöt) A szentségit neki...

(A halóból hangos beszélgetés hallatszik, három nő és László jókedvű csevegése, nevetése.)

Briggs:

(bosszúsan jár-ke, csapkod, időnként belerúg a bőröndbe)

Dobson:

(sietve megy keresztül a színen, viszi a teát, pillanat múlva jön vissza) Vízbe esett... Szegény ember...

Briggs:

Majd megmondtam, hogy ki a szegény... Mi az öreg-istent csinálnak ott bent?

Dodson:

Most rakták az ágyba...

Briggs:

(teljesen ki kelve magából, kiabálva) Az én ágyamban? Hol a fenébe fogok én aludni?

Dobson:

(naivan) A szófán.

Gyors függöny.

Második felvonás.

Két héttel később. Vasárnap reggel kilenc óra. Ugyanaz a lakás, mint az első felvonásban, de szinte a felismerhetetlenségig átalakítva. Art-deco. króm, bőr és üveg ízléses kombinációja, meleg, barátságos formák és színek. Nagy gyapjuszőnyeg fedi a szoba közepét. Nagyméretű trópusi növények és frissen vágott virágok díszítik a lakást. Az ablak előtt nagy festőállvány áll, rajta vászonnal letakart kép. Az állványnak támasztva meg néhány ráámára feszített vászon. Az ablakot függöny borítja, a kinti napsütés csak gyéren szűrődik át rajta.

Vízcsobogás hallatszik a hálósobából és Csopaky énekhangja. Figaró belépőjét énekli. Az ajtó óvatosan nyílik, Amy és Millie jönnek szinte lopakodva egy antik Chippendale szekrénykét hoznak és leteszik a festőállvány melle. Amy ráteszi a széken lévő tálcát a festékekkel és ecsetekkel.

1.Jelenet.

Amy:

(suttogva) Látod, ezt mondtam. Nagyon is ide illik és praktikus. Az én szobámban úgyis csak útban volt. Kacatokat tartottam benne.

Millie:

(suttogva) Igazad van. Jó hasznát fogja venni. Örülni fog neki. (próbálja a fiókot kihúzni)

Amy:

(lefogja a kezét) Ne legyél már olyan kíváncsi...

Millie:

Hadd nézzem, nem maradt-e valami benne,

Amy:

Törődj a magad dolgával... Nincs abban semmi, ami téged érdekelne...

Millie:

Na, hadd nézzem, mit "felejtettél" benne, ...csipkebugyit..-

Amy:

Millie! Hogy milyen piszkos fantáziád van. Szégyelld magad...

Millie:

Én a te helyedben, biz'isten, azt hagytam volna benne.

Amy:

Én nem. Ha igaziból tudni akarod, csak egy kis ártatlan valami... Egy kis lemez.

Millie:

(kihúzza a fiókot és kiveszi a lemezt) Nahát, hogy te milyen disznó vagy. "Hello, Broadway" a te szólóddal. . .

Amy:

Na és. Mi közöd hozzá... (az ajtó nyílik, mint két rajtakapott betörő, elhallgatnak.)

2. jelenet

Abby:

(lopakodik be az ajtón, reggeli öltözékben, tálcát hoz magával, rajta kávéskanna, tányér zsemlével, dzsemmel) Jaj, Istenem de megijedtem... Azt hittem, nincs itt senki...

Amy:

(zavartan) Mi is csak most jöttünk, ezt a kis szekrénykét hoztuk át...

Millie:

... hogy legyen min tartani az ecseteit...

Amy:

... hogy ne kelljen minden alkalommal lehajolnia..

Abby:

(ugyan olyan zavartan) Nagyon helyes kis darab...

Amy:

Csak útban volt a hálósobámban, gondoltuk itt...

Millie:

... több szükség van rá.

Abby:

Hát az biztos... (leteszi a tálcat az asztalra) Hoztam egy kis reggelit... Gondoltam egy kis kellemes meglepetés, elvégre vasárnap...

Amy:

(egy kis iróniával) ...meg szombaton, meg pénteken.

Millie:

Amy!!! Amy; Bocsánat.

Millie:

Menjünk, menjünk, (széthúzza a függönyt, a reggeli napfény beárad a szobába) Nézzétek, Mister Briggs még mindig bujkál...

Amy:

Négy napja már, hogy ki sem jött a lakásából, még a függönyt se húzta szét. Remélem nincs valami baja.

Abby:

Az ördögöt. Nem tudja elviselni, hogy veszített. Hogy tud egy öreg ember ilyen dilis lenni...?

Millie:

Abby, nem szabad elítélni... A büszkeségében lett végzetesen megbántva... Nem maga a tény, hogy elveszítette a lakását pókeren, hanem a puszta tény, hogy veszített. Vannak emberek, akik ezt nem képesek elviselni.

Abby:

Igaz, hogy csal a kártyán, és László rájött?

Amy:

Igaz.

Millie:

Nem igaz.... Csak megfordult a szerencséje... Én sajnálom őt...

Abby:

Én nem, rigolyás, goromba vénember...

Amy:

Igazad van...

Millie:

Mind a ketten tévedtek, a látszat ellenére nem egy rossz ember...

Amy:

Halleluja, még majd szentté avatjuk...

Millie:

Akarsz egy taslit?

3. jelenet.

Csopaky:

(elegáns reggeli öltözékben, megjelenik a haló felől) Jó reggelt hölgyeim. Milyen kellemes meglepetés. Bocsánat, hogy egy kissé tovább aludtam. Olyan, olyan csodálatos csend és békesség uralkodik ezen a házon... Megnyugtató békesség. Ez a néhány felejthetetlen nap helyrebillentette a lelki egyensúlyomat, visszaadta az alkotó erőmet... Valósággal újjászülettem, és ezt mind önöknek köszönhetem, (mind a három nőnek kezét csókol) Kávé, micsoda isteni illat, (beleszagol a kávékannába) Hölgyeim önthetek?

Abby:

Köszönöm én már ittam ma...

Amy:

Én nem bánnék...

Millie:

Dehogyan nem bánád, mára neked már elég volt...

Amy:

Ne anyáskodj már megint...

Csopaky;

Hölgyeim, kérem csak semmi vita... Mindannyian kávézunk ...(három csészét hoz a konyhából) Kávé a legcsodálatosabb ital a világon... szegény és gazdag egyformán élvezzi, ki bádog csuporból, ki drága porcelánból...

Millie:

(az ablaknál állva, Briggs apartmanja felé néz) Kíváncsi lennék, Briggs hogy issza a kávéját?

Csopaky;

(kis nevetéssel) Keserűen... fogadni mernék.

Amy:

Nem is érdemel jobbat.

Csopaky;

Meg kell, valljam, kezd kissé aggasztani a viselkedése. Sose láttam ilyennek azelőtt.

Abby:

Csökönys vén számár.

Csopaky;

Miss Abby, legyen kissé elnézőbb velünk, öregekkel, ha néha furán is viselkedünk.. Nem könnyű a vereséget elviselni, ...mind nehezebb és nehezebb elfogadni. Mi van, ha ez az utolsó menet? Mi van, ha már nincs idő felkelni, mielőtt a bíró tizet számol...

Amy:

Senki se pókerezik jobban, mint Briggs. Most veszített, maga László, nyert. Punktum. Ez már a maga lakása, a hatos az övé...

Millie:

Valljuk be őszintén., a hatos egy kicsit bizony sötét.

Amy:

Na és! Nyáron viszont jó hűvös!

Csopaky;

Több, mint egy hete már, hogy ki se nyitotta az ajtaját. Nem értem...

Abby:

Biztosan újradekorálja... Börtön-reneszánsz, vasrács és csupasz beton. Lehet, hogy éppen a villamosszéket drótozza, hátha betoppan valaki...

Millie:

Abby!

Abby:

Egy biztos, most már verheti ököllel a falat engem nem zavar.

Csopaky;

Hölgyeim. Én átmegyek, beszélek vele. Elvégre is a barátom. Vasárnap van, a megbékélés napja...

Abby:

Ami biztos, az biztos, én készenlétben vagyok, ha netalán ismét a medencébe lökné.,

Amy:

Majd én imádkozom. . .

Millie:

Mondja meg neki, hogy hiányoljuk... és hogy igazából mi nagyon kedveljük...

Abby:

Mint a macska a kutyát...

Millie:

Abby, még egy ilyen csúnya megjegyzés...

Abby:

Bocsánat Miss Millie. (Csopakyhoz) Akarja, hogy magával menjek? Én tanultam karatét, (támadó pózba vágja magát)

Csopaky;

Köszönöm Abby kisasszony, én tudom, hogy kell vele bánni.

Millie:

Vigye a mesterkulcsot, (a zsebéből kulcscsomót vesz elő) ha netalán nem nyitna ajtót. Csak az isten tudja, hogy mit találhat...

Csopaky;

(elveszi a kulcsot) Ne aggódjanak... Jövök rögtön...

Amy:

Isten vele.

Millie:

Mondja meg neki, ma vasárnap van, fél hétkor kártyaparti, mint mindig...

Csopaky; (el)

4. jelenet.

(Az ablaknál áll mind a három nő és megjegyzésekkel kísérik az eseményeket.)

Amy:

Milyen bátor...

Abby:

Vihetett volna magával valamit... ha mást nem, hát egy botot vagy egy esernyőt...

Millie:

Kopog az ajtón...

Amy:

Nincs válasz... Megint kopog...

Millie:

Te úr isten. Felakasztotta magát.

Abby:

Nincs olyan szerencsénk...

Millie:

Abby, mindjárt kapsz egy pofont...

Amy:

Kinyitja az ajtót, bent van...

Millie:

(elfordul az ablaktól) Jaj, csak minden rendben legyen...

(Hangos kiabálás hallatszik a távolból, Briggs hangja. Szavakat csak elvétve lehet érteni, egy nagy folytatólagos szitkozódással fűszerezett szóáradat.)

Abby:

(leveszi a strandkabátját, alatta fürdőruhát visel) Ami biztos, az biztos, én megyek a medencéhez...

Amy:

Nem értek egy szót sem...

Millie:

Hál' Istennek, nincs semmi baja... (mind a ketten kiszaladnak az udvarra Abby után)

(A hangos veszekedés még hallatszik egy rövid ideig, majd elhal, csend lesz. Kintről madárcsivitelést hallani, majd a nagy álló óra tizedet üt. Fény és árnyék változik, időmúlást jelez.)

Az ajtó nyílik, Tomy Dobson jön, sportosan, horgászához öltözve. Az ajtó mellé támasztja a horgászbót, kezében négy pisztráng, zsinórra fűzve.)

5. jelenet.

Dobson:

Mister Csopaky. László... van itthon valaki? Négy gyönyörű pisztrángot fogtam. Pont akkorák, mint amit rendelt. Beteszem a hűtőszekrénybe. . . (a konyhába megy, majd a háló felé beszél) Mister László... Úgy látszik, nincs itthon... Biztos templomba ment... (már kész menni, mikor meglátja a festőállványon a letakart képet. Nem tud ellent állni, bekukucskál a borító alá.) Hú, az annyát neki...(felhajtja a borítót, a félig kész portré Abby-t ábrázolja.) Na még ilyen... Az annyát... Abby, Abby jaj de szép vagy... Meg kell adni, tud a nőekkel bánni. Csak annyit kell, hogy mondjon: Kisasszony le akarom festeni, és már buknak is. Aj, ha én festeni tudnék...(kivesz egy ecsetet a tartójából) Mit tudok én mondani egy nőnek? Abby drága! Engedje meg, hogy a személyi adatait betápláljam a komputerembe? Hahhh. Kit érdekel az, bezzeg ha fodrász lennék vagy filmrendező, de leginkább festő... Az ám festő!

(Lászlót utánozó pózba vágja magát) Drága Abby kisasszony, legyen kedves, forduljon kissé a fény felé... Nagyon jó, kérem, szenzációs... Mosolyogjon rám... Úgy... Sápadt egy kissé ma Abby Drágám... hadd csókoljak egy kis pírt az arcára... így már mindjárt jobb, (anélkül, hogy érintené a vásznat, úgy tesz, mintha festene.) Mit csinál ma este Drágám... Semmit, unalmas az életem,.. Meghívhatnám vacsorára? - Szívesen.... Pisztráng lesz, magam fogtam ma reggel a hegyekben. Saját kezűleg készítem el... Egy romantikus estét töltünk együtt... a kandalló előtt, gyertyafény, fülbemászó muzsika.. meg miegymás... Ketten, csak ön meg én... Számíthatok a társaságára? A legnagyobb örömmel... Köszönöm... azt hiszem, hogy én végzetesen szerelmes vagyok magába... Ne is tiltakozzon, ez a végzet... az én végzetem. A nők nem tudnak nekem ellent állni,.. Már megszoktam... Legyen kedves, ejtse le a vállpántot... Úgy.. Had lássam a vállait... Te szent isten, kisasszony maga nagyon szép... (az ecset a vászonhoz ér, ijedten próbálja ujjal letörölni a maszatot, de még rosszabb lesz. Kopogás az ajtón, pánikszerűen letakarja a képet, a nadrágjába törli a festékes kezét. (újra kopogás.) Igen... Igen.

6 . jelenet.

Patricia:

(22 éves sötétbarna hajú, igen csinos lány, egyszerűen de jó ízléssel öltözött.

Kis ajándékcsomagot hoz a kezében) Bocsánat, nem tudom., jó helyen járok-e? Mister von Csopakyt keresem.

Dobson:

Ez ő... mármint ez a lakása... de most nincs itthon. Én a szomszédja vagyok... Dobson... Thomas Dobson. A szomszéd.,. Pisztrángot fogtam ma reggel... hoztam Mister Lászlónak... Jön ő nemsokára... Gondolom... csak kiment valahová... Én Dobson vagyok az ötösből Tomy Dobson.. .

Patricia:

(élvezi a fiú zavarát) Pat, Patrícia a nevem,..

Dobson:

Örvendek...

Patricia:

(mint aki otthon van, leteszi a táskáját és a csomagot, belenéz a kávéskannába, hogy van-e benne valami, a konyhából bögrét hoz és tölt magának. Tör a zsemléből és az asztalhoz ül, kényelembe helyezi magát) Szóval ez a lakása. Le se tudná tagadni, az ízlése elárulná, a színek, a formák tagadhatatlanul rá vallanak. Szereti a természetes színeket, barnát, narancsot... Nagyon megnyugtató hangulatot teremtenek.

Dobson:

Úgy látszik, jól tetszik ismerni.

Patricia:

Nagyon jól...

Dobson:

(nem tudja a csodálkozását elrejtteni) Az anyját... Le merném fogadni, hogy a világon minden szép nőt ismer...

Patricia:

(magában mosolyogva) Gondolja?

Dobson:

Gondolom? Tudom... Alig két hete költözött ide és már minden nő a házban egymáson próbál túltenni, hogy ki tud jobban a kedvébe járni...

Patricia:

Hát igen. Nagyon szeretetreméltó ember...

Dobson:

Tudja, hogy én mire gondolok,, az akcentusa... meg hogy festőművész. Mindenki le akarja magát festetni. . .

Patricia:

Gondolja?

Dobson:

Én határozottan tudom. Le merném fogadni, hogy magát is lefestette már.

Patricia:

Nem is egyszer.

Dobson:

Na ugye? Tudtam én. Már látom, hogy nincs jövő a komputer szakmában számomra. Akárhogy is nézzük, nem találkozik az ember a kívánatos elemekkel... Én azt hiszem, megkérem Mister Lászlót, hogy tanítson meg engem festeni... Ja, meg fogom kérni. Mert kérem, hogy mást ne említsek... Lakik itt egy lány, Abby-nek hívják... énekesnő... Még nem híres, de Miss Millie meg Miss Amy szerint nagy sztár lesz, és ha valaki tudja, hát ők tudják, ők is híres énekesek voltak... Régen, még a mi időnk előtt.. . Szóval, amit mondani akarok... hónapokon keresztül szerettem volna ezzel a lánnyal megismerkedni... de sehogy se jött ki a lépes... Mister László? Egyik nap beköltözik, másnap Abby hozza neki a reggelit... harmadnap festi a portréját... Én, kérem, még annyira se jutottam, hogy egy Hellot mondjak neki... Hiába, nem tudok én nővel kommunikálni...

Patricia:

Hát velem tud? Én is nő vagyok...

Dobson:

Ja, ja, le merném fogadni, hogy a terpentín szagától van,,. Egy szónak is egy a vége, Mister László egy, egy... de minek is próbálom megmagyarázni... Ön is egyike a bizonyítéknak... (Csopakyt látjuk elmenni az ablak előtt) Ajaj, jobb ha én megyek, nem akarom még a látszatát se kelteni, hogy én itt az területére... (nincs kiút, Csopaky lép be az ajtón)

7. jelenet.

Dobson:

Mister László. Halat hoztam, a hűtőben van. Tíz hüvelykesek, ahogy mondani tetszett...

Csopaky:

Köszönöm Tom, vegye úgy, hogy meg van hívva vacsorára. A hegyi pisztráng a legízletesebb hal az édesvízi halak között...

Dobson:

(próbálja gesztusokkal felhívni László figyelmét a háttérben álló Patre)

Csopaky;

(megfordul és meglátja a lányt, kis szünet után egymás karjaiba futnak) Patrícia!

Dobson:

Na, mit mondtam... (gyorsan el)

8. jelenet.

Patricia:

Papa! Papa... (sírva)

Csopaky;

Drága Kislányom, Patty... jaj de jó is a karjaimban tartani téged ismét... (a szófához mennek, le kell üljön)

Patricia:

Papa, hogy tudtad ezt megtenni velem? Csak úgy eltűnni az életemből!? Rémálmaim voltak éveken át, Láttalak halva... mi más magyarázat is lehetett volna? Csak az, hogy nem vagy életben. . . mondd mi történt? Hogy lehet az, hogy egy futó búcsú után soha többé nem jöttél vissza? Hét éve annak már... Mondd mi történt?

Csopaky:

Nem tehetem, megígértem az anyádnak, hogy sohase fogom megmondani az okot, és sohasem látalak ismét. Hadd tartsam meg legalább az egyik felét az ígéretemnek...

Patricia:

Ügyis mindegy, úgysem érteném meg... Lehetetlen. Már megbékéltem a gondolattal, hogy egy évben csak négy-öt hónapig volt apám... megtanultam élni a hiányoddal. El tudod képzelni, hogy esténként a telefonnal mentem ágyba, hogy hátha hívsz majd... az Isten tudja honnan, majd mesét mondasz és egy ismeretlen nyelven altatót dalolsz... Emlékszel?
Kiskacsa fürdik fekete tóban...

Csopaky:

(vele énekel) Anyjához készül Lengyelországba . . . stb.

Patricia:

(mire befejezik a dalt, visszanyeri önuralmát) Hát igen... Na, van egy meglepetésem a számodra. Emlékszel a könyveidre, amit a stúdióban hagytál? Köztük egy csomó magyar verseskötetet, novellákat meg szótárakat?

Csopaky:

Hát persze hogy emlékszem.

Patricia:

Mikor elmentél, vagy inkább mondjuk úgy, hogy Mama rájött, hogy nem jössz vissza, - nagyon fel volt zaklatva - Először sírtunk, napokon keresztül... s egyszer hazajött és mindent kihajított a stúdióból. Este kilopóztam és a szemetesből kiszedtem a könyveidet és a pincében eldugtam...

Úgy szerettem volna olvasni őket... próbáltam kisilabizálni a szótárral... Időtlen időbe tellett mire egy mondatot, úgy-ahogy összeraktam. . . és még akkor se értettem...

Csopaky:

Szegény Patty-kém, mondtam én neked, hogy lehetetlen megtanulni. Nagyon nehéz egy nyelv.

Patricia:

Vélemények különböznek, Mister von Csopaky, (felugrik és Lászlónak nyújtja az ajándék csomagot) Itt a bizonyítéka, hogy mekkorát tévedsz.

Csopaky:

Mi ez?

Patricia:

Bontsd ki, Tudtam, nagyon hittem, hogy egy szép napon megtalállak és megajándékozhatlak vele.

Csopaky:

(kibontja a csomagot, két kis kötet van benne. Kétkedő hangszíval a hangjában olvassa) Magyar Költészet Gyöngyszemei. Angolra fordította Patricia Csopaky. Te fordítottad magyarból? Hiszen még olvasni sem tudsz magyarul...

Patricia:

Azt csak te hiszed... Magyar szakot végeztem a Kaliforniai Egyetemen, még egy év és kandidátusi diplomám lesz... Jobb, ha vigyázol a szavaidra apafej... mindent értek.

Csopaky:

Abszolúte hihetetlen,, (a másik könyv címét olvassa) Krúdy Gyula Elbeszélései. Fordította Patricia Csopaky. A kedvenceim, Patricia Csopaky. ...Csopaky?

Patricia:

Miért vagy úgy oda... Csopaky. Hát nem az a nevem? Mama visszament a lánykori nevére... Természetesen én is Forester lettem, de huszonegy éves koromban a nagykorúsággal együtt felvettem a Csopaky nevet. Sokkal jobban hangzik, nem igaz?

Csopaky:

"Az édesapámnak köszönettel, sok-sok szomorúsággal" (olvassa az ajánlást) Köszönöm és sajnálom nagyon, hogy szomorúságot okoztam. . .

Patricia:

Csak ígérd meg, hogy maradsz...

Csopaky:

Esküszöm. . . (csak nézik egymást, hosszan)

Patricia:

Na ebből elég, még majd elsírom magam... Beszéljünk inkább rólad... Hogy vagy?

Csopaky:

Soha jobban, kitűnően érzem... (kopognak ajtón) Pszt . . .

Patricia:

Miért nem válaszolsz?

Csopaky:

(suttogva) Csend legyen... Te ezt nem érted... Neked nem lenne szabad itt lenned, Ha az anyád rájön, mind a ketten bajba kerülünk, de leginkább én...

Patricia:

De miért?

Csopaky:

Majd egyszer megmagyarázom, csak nem most. Maradj csendben. Akárki is az, majd csak elmegy. . . (az ablakhoz megy és óvatosan kikukucskál) Te Úristen. Pat... nagy baj van... Kérlek

drága kislányom, menj a hálóba, maradj csendben és az égvilágon semmi pénzért ne gyere ki!
Ígérd meg.

Patricia:

Ígérem, csak rázd le hamar, akár ki is az, (el)

(Erőteljesebb kopogás, Csopaky Pat után szalad a hálóba, bekapcsolja a rádiót. Túl hangos, visszafut, lejjebb veszi a hangot)

9 . jelenet

Csopaky:

Hallgass zenét . (próbálja eltüntetni a nyomokat, könyveket a párna alá rejti, idegesen megy az ajtóhoz, türelmetlen kopogás között nyitja ki)

Lesley:

(Feltűnően szép, szőke 22 éves rendkívül divatosan öltözött nő repül be a lakásba és Csopaky nyakába ugrik) Apus, Apus, Drága Apuska, jaj de jó, hogy megjöttél...

Csopaky;

(suttogva) Te jó isten... Hadd nézzelek, kicsi Lesley, . . de megnőttél, hát te egy igazi Lady lettél... Hol az a kis vézna törékeny kislány?

Lesley:

(suttogva) Apus, Te semmit se változtál... Olyan izgatott lettem, mikor megkaptam a leveledet... Kizárt dolog, hogy én holnapig vártam volna... Mondtam magamnak, hát én vállalom a rizikót, vagy itthon vagy, vagy nem... Gyorsan összekaptam magam, még fodrászhoz sem volt időm menni... talán megbocsátod, hogy csak így betoppantam...Mond Apu, miért suttogunk?

Csopaky;

Azt hiszem elvesztettem a hangomat az izgalomtól..

Lesley:

Tudod mit? Én is. Akkor suttojunk... Mit szólsz hozzám (megperdül Csopaky előtt) Hogy tetszem? Nézd a fogaim ki vannak igazítva. Három évig hordtam fogszabályzót, teljesen tönkretette az életemet, de megérte.

Csopaky:

(nem tud betelni a látvánnyal) Csodaszép lettél..

Lesley:

Persze ne hogy azt hidd, hogy ez csak úgy történt. A szépségért meg kell dolgozni... Komoly munka... Nem akarom az érdemeidet kicsinyíteni, de amivel egy nő születik, az még nagyon kevés a boldoguláshoz. No, de inkább beszélj magadról... Szegény Apuska.., Hogy sikerült kijutnod... Börtönben voltál vagy koncentrációs táborban, vagy csak elvették az útleveledet? De miért nem írtál? Tudom, tudom. Hát persze, hogy írtál, de elfogták a leveleidet. De úgy kell neked, hányszor mondta Anya, hogy ne menj. Apus ne menj, Apus ne menj Magyarországra, mert egyszer még becsuknak. De te sose hallgattál rá. Neked pont a magyar dombos, lankás tájakat kellett festeni... Mit mondjak neked, én láttam őket, nekem pont úgy dombolnak meg lankálnak, mint az észak-kaliforniai dombok meg lankák...

Csopaky;

Hohó! Álljunk csak meg. Hogy-hogy láttad?

Lesley:

Hát persze, hogy láttam. De az isten szerelmére Anyának el ne mond. Görögországba mentem nyaralni két éve... Mondom magamnak, Lesley! Ha már itt vagy a szomszédságban menj, keresd meg a Apuskát Magyarországon. Gondoltam, bedobom a bájaimat és én majd kiszabadítalak. Hát mit mondjak, mindenki nagyon kedves volt a hivatalokban, de megjátszották a hülyét, úgy csináltak, mintha sose hallottak volna Rólad. El tudod képzelni? Azt merték állítani, hogy nekik abszolúte semmi adatuk nincs arra vonatkozólag, hogy te valaha is átlepted volna a határt. Na, de nekem volt annyi eszem, hogy ne forszírozzam a dolgot. Úgy tettem, mint aki mindent elhisz nekik. Sokat sírtam eleinte, de aztán elfogott egy érzés, hogy minden jóra fog fordulni és mondtam magamnak, Les ne sírj, Apus jól van, menj és érezd jól magad, Apu is ezt akarná. Hogy az igazat megvalljam, úgy is lett. Két hétig csavarogtam, mulattam. Nagyon jól éreztem magam. De egyszer elkapott a rendőr köztulajdon rongálásáért.

Csopaky:

Köztulajdon micsoda?

Lesley:

Jól hallottad. Jött egy zseniális ötletem és amerre csak jártam, körömrészselővel üzenetet véstem postaládára, lámpaoszlopra, W.C. ajtókra - nem tudom, hogy olvastad volna-e a női vécében, de oda is írtam, meg a hotelszobákba, metró állomáson. Ott kaptak el...

Csopaky:

De mit írtál?

Lesley;

Csak azt, hogy: Apu gyere haza. Les.

Csopaky:

Kislányom, hogy Te milyen buta vagy, de nagyon szeretlek érte.

Lesley:

Mondd, láttál akár egyet is?

Csopaky:

Nem, de hát én nem járok női vécékbe...

Lesley:

Még szerencse,.. Az a lényeg hogy visszajöttél,.. Mi az ördögnek szól az a rádió?

Csopaky;

Szeretek zenét hallgatni miközben dolgozom.

Lesley:

Ilyen zenét? Te?

Csopaky;

Ki vagyok éhezve nyugati dekadenciára.... Hét év a vasfüggöny mögött, tudod?

Lesley:

Engem idegesít. Zárd el.

Csopaky:

Nem tudom, Eltört a gombja.

Lesley:

Húzd ki a konnektort.

Csopaky;

Be van ragadva.

Lesley:

Apus, Te viccelsz velem. Hadd nézzem.

Csopaky;

(eléáll) Oda nem mehetsz be...

Lesley:

Miért nem? Fogadjunk, hogy állati rendetlenség van. Hadd csináljak rendet.

Csopaky;

Nem, nem, szó sem lehet róla, Majd én keresek másik zenét.. .

(Briggs alakja tűnik fel az ablakon keresztül amint jön, kivágja az ajtót.)

10. jelenet.

Briggs:

(nagy dirrel-durrall be) Okay Michelangelo. Kezet rá. (meglátja Lesley-t, hirtelen lecsitul) Aha, ez már teszi, mindjárt más. Látom van már modell.

Csopaky;

(zavartan próbálja Briggs-et leállítani) Briggs... No... No...

Briggs:

Én mondom magának, ilyesmivel lehet híressé válni... Tetszik a nő. . . Igazi klasszis...

Lesley:

(Megperdül maga körül, mint egy manöken) Tetszik a ruhám?

Csopaky:

(hangosan) Les. Hagyd abba. Briggs fogja be a száját.

Briggs:

(oda se figyel, igyekszik Csopakyt eltolni magától) Én nem a ruháról beszélek, Kedves...

Csopaky:

(szabályosan befogja Briggs száját) Mister Briggs, Had mutassam be az EGYETLEN lányomat...

Briggs:

(meglepve elhallgat)

Csopaky:

Az egyetlen egy lányom, Briggs.

Briggs:

(suttogva) Melyik?

Csopaky;

Lesley. Lesley, hadd mutassam be, az ügynököm és MAJDNEM volt barátom Mister Briggs.

Lesley:

(kezet nyújt) Hello, örülök, hogy tetszem Mister Briggs.

Briggs:

(esetlenül, Csopakyt utánozva, kezetcsókol a lánynak, egy kissé hangosra sikerül)

Csopaky:

(tapintatosan félre taszítja Briggs-et) Tudod kislányom, Mr.Briggs azt akarja, hogy én kizárólag csak szép nőket fessek....

Briggs:

Határozottan van rá piac... kezicsókolom...

Lesley:

Apu, én szívesen ülök neked...

Briggs:

Nem, nem...

Csopaky;

Az ki van zárva...

Briggs:

Most, hogy úgy jobban megnézem, nem hiszem, hogy kelendő lenne...

Csopaky;

Amit Mr. Briggs akar mondani, hogy egészen más elképzelései voltak.... Briggs szedje össze magát.

Lesley:

(kissé sértődötten) Apus, ha nem akarod, hát nekem mindegy...

Csopaky:

Szeretném, ha lezárnánk a témát. Már én intézkedtem modell ügyben...

Lesley:

(hirtelen felismeréssel) Értem már. Szóval azt rejtegeted a hálóban?

Csopaky:

Esküszöm, hogy nem. Briggs, tegyen meg nekem egy szívességet és mutassa meg Lesley-nek a lakását.

Briggs:

Nincs azon mit mutatni, az egy patkányfészek...

Csopaky:

Lesley tud magának segíteni, ő nagy szakértő a lakberendezést illetően...

Briggs:

De én ...

Csopaky:

(a lány mögött gesztikulál) Menjen csak, Briggs, addig én átöltözöm. . .

Briggs:

(végre kapcsol) oh, ja, az, az apartman. Nagyon jó ötlet, hát persze...

Lesley:

Én imádok bútort tologatni... valahányszor rosszkedvű vagyok, átrendezem a lakosomat. Órákat tudok vele eltölteni, a rosszkedvem elmúlik, és mire végzek, minden visszakerül az eredeti helyére. Na hadd lássam.. Apu, légy nagyon csinos mire visszajövök, (megcsókolja Csopakyt) Különbösen hoztam egy pár apróságot, tedd a frizsiderbe... Szegény Apus, biztosan sokat éhezettél a koncentrációs táborban...

Briggs:

(heves gesztussal reagálja le)

Csopaky:

(leinti) Hát persze, hét éve nem volt egy tisztességes falat a számban. A smaszerek mindent elsikkasztottak.

(Lesley és Briggs el.)

11. jelenet.

Csopaky:

(kapkodva igyekszik eltüntetni a látogató hátrahagyott nyomait, a konyhába viszi az élelmiszeres csomagokat. A hálószoza felé indul, amikor kintről egy érkező motorbicikli istentelen hangja állítja meg. A motor az ablak előtt áll meg, hirtelen lefékezve. A vezetője lekapja a sisakját, akkor látjuk, hogy egy fiatal lány, Millie és Amy szalad be a háttérbe, vitatkoznak a lánnyal mikor Csopaky felrántja az ajtót és a motoros lányt a karjánál fogva bependeríti a lakásba. Visszakiált a nőknek) Bocsánat, ezer bocsánat. Majd én elintézem...

Georgie:

(huszonkét éves, csinos, igen fiús megjelenésű lány. Farmert, kockás flanel inget és bőrzekét visel. Napszítta, szalmaszőke haja rövidre vágva. Borzas. Kezében a bukósisak) Mit hisztériáznak a vénlányok... mért vannak úgy betojva, hozzá se értem a virágokhoz. Drótkötélen végighajtok, ha akarok...

Csopaky:

(megjátssza a haragost) Georgie, fogd már be a szád...

Georgie:

Nincs az embernek elég baja az országúton. Az autópályán? Ilyen szabály, olyan szabály... Ezt ne csináld, azt ne csináld, tele van az ember élete szabályokkal, tilalmakkal.. Idáig vagyok vele...

Csopaky:

Georgie, ha nem fogod be rögtön a szád, biz isten, kihajítalak . . .

Georgie:

(Gyors mozdulattal zippeli a száját, játékosan szorítja össze. Mind a ketten elnevetik magukat)
Ha befogom a szám, hogy mondom neked, hogy; Tata, állatian örülök, hogy viszontlátlak téged...?

Csopaky:

Állati jó látni téged, Te, Te rosszaság...(megölelik egymást)

Georgie:

(kiszabadítja magát az ölelésből) Hó, hó, hó... álljunk csak meg egy pillanatra... Mit képzelsz te tulajdonképpen, mi vagy te fogorvos, vagy fodrász? "Látlak jövő kedden, de. 10 órakor" Hogy képzeled, hogy az egyetlen lányod kibírja azt, ennyi év után, hogy ne azonnal ide siessen?

Csopaky;

(kissé zavartan) Csak arra gondoltam, hogy...

Georgie:

Oh, hagyd. Nem érdekes. Alig két órája, hogy haza érkeztem. Három napig hajtottunk egy huzamba, szinte megállás nélkül. Egy nagyon fontos bemutató verseny volt Kanadában, Torontóban. Képzeld Tata, első lett a négyesem. Négy gyönyörű lipicai. Tata, imádni fogod őket.

Csopaky;

Én nem szeretem a lovakat.

Georgie:

Dehogy is nem... csak Te nem tudod... Állítólag a magyarok nyeregbe születtek.

Csopaky:

Marhaság, életemben még nem ültem lovon.

Georgie:

Majd fogsz, muszáj, hogy szeresd őket, hiszen magyarok.

Csopaky:

Téves, téves közhiedelem, kedves Kisasszony. Horvát, legjobb esetben is Osztrák. Abszolúte hasznavehetetlen faj. Cirkuszi lovak. Az az. Cirkuszi pacikák.

Georgie:

Na és? A cirkuszban vannak a bohócok is, és én imádom őket. Te is egy bohóc vagy úgy igazából, valld be, mindig is szerettél bohóckodni... Hadd lássak egy bohóc pofát... Tata, kérlek...

Csopaky:

Nem, nem ma Georgie, hogy az igazat megvalljam... nem érzem nagyon jól magam, (idegesen a háló felé hallgatózik) azt hiszem én mindjárt rosszul leszek...

Georgie:

Elhiszem, a váratlan friss levegő. A szervezet megérzi...

Csopaky:

(gyanakvással) Mit értesz az alatt? Milyen friss levegő?

Georgie:

Tata, előttem nem kell megjátszd magad, én mindent tudok...

Csopaky:

Tudsz mit?

Georgie:

Mindent! (cinkosan kacsint) Most jöttél ki a sittről...

Csopaky;

(majd elájul a meglepetéstől, suttogva) Georgieeee.

Georgie:

O.K. Okay, ne félj... Nem mondom meg senkinek... Mama elmondta az egész históriát...

Csopaky:

Az anyád elmondta?

Georgie:

Hát persze, hogy elmondta. Egyet nem értek. Mért lett nekem megtiltva, hogy valaha is lássalak. Nem értem miért. Azért mert elég ügyetlen voltál és lebuktál? A mama szerint, te vagy a világ legnagyobb csirkefogója és nem tesz jót az én jövőmnek, ha tudják, hogy te vagy az apám. Én nem szégyellem. Le merem fogadni, hogy nagyban csináltad. Hét évet ülni. Te jóságos... Kíváncsi lennék, a mama mit kapna ha lebukna?

Csopaky:

Az anyád?

Georgie:

Nana. . . Mit gondolsz? De ő okosan csinálja... Egy egész banda, ügyvédek, könyvelők ügyeskednek minden évben, hogy hogyan játsszák ki az adóhivatalt..

Csopaky:

(megkönnyebbült sóhajjal) Az adóhivatalt?

Georgie:

Valljuk csak be, ez a legdivatosabb sport manapság. Mindenki csinálja. Népszerűbb, mint a szex... Fogadni mernék, hogy egy kalap pénzt eldugtál...

Csopaky:

Mit képzelsz, az istenért... Egy vasam sincs... Az anyád a Dárius kincsét is elköltötte volna... A farm, a cifra lovak...

Georgia:

Hidd el, jó befektetés volt... hét év alatt úgy kinőtte magát, hogy miénk a legsikeresebb tenyészfarm egész Kaliforniában.

Csopaky:

Gratulálok az anyádnak.. Igazan örülök...

Georgie:

A mama nem foglalkozik velem... már több, mint két éve Hawaii-ban lakik, éli világát. No, de nekem mennem kell. Jövök szerda este. Szedd össze a cókódodat, viszlek a farmra. Megtartottam a stúdiót úgy, ahogy hagytad, amikor elvittek. Velem fogsz élni, vita nincs. Azt akarom, hogy lefessed Don Juant.

Csopaky:

Ki az a Don Juan?

Georgie:

A díjnyertes csődöröm. Tata. Gyönyörű. Csak most jöttem rá, ahogy téged nézlek, van a szemeiben valami, ami rád emlékeztet. Büszke, felséges, kissé szomorkás, de huncut csillogás... Határozottan rád emlékeztet. Nagyon népszerű a lányoknál...

Csopaky:

Kösz. Kiderül, hogy ló-erényeim vannak. Nagyon örülök.

Georgie:

Tán csak nem sértődsz meg, dicséretnek szántam.

Csopaky:

Nem tudom, nem hiszem, hogy én tudok ló-portrét festeni...

Georgie:

Te mindent tudsz, ha akarsz.. Na, de nekem mennem kell. Puszi...(egy gyors csókot nyom Csopaky arcára, kiperdül az ajtón, berúgja a motort és ahogy jött el is robog) Imááádlak... (kiáltja ahogy elhajt az ajtó előtt)

(Látjuk, amint Amy és Millie megjelennek a kertben, gesztikulálva vizsgálják a károkat, amit a motor okozott, időnként be-bekukucskálnak az ablakon. Csopaky diszkrétan húz egyet a függönyön, a két nő érti, hogy átlépték az illendőség határát és visszavonulnak. Csopaky visszateszi a könyvet az asztalra és kopog a háló ajtaján.)

12. jelenet.

Csopaky:

Pat... Patricia, Hallasz? Rendben vagy?

Patricia:

(a halóból, álmos hangon) Hat persze. Jövök...

Csopaky:

(jön vissza a nappaliba) Már azt hittem, hogy valami bajod van, olyan csendben voltál.

Patricia:

(megjelenik, fésüli a haját) Jaj, dehogy is... Ledőltem az ágyra és elaludtam... Tudod, mikor kicsi voltam és nem voltál otthon - be szoktam lopózkodni a szobádba, felkucorogtam az ágyadra, és telepatikus üzeneteket küldtem. Összeszorítottam szemem, fogam. Erősen koncentráltam és mondogattam magamba "Papa gyere haza, Papa gyere haza" Százszor is elismételtem, hittem, ha nagyon akarom, akkor be is válik. Rendszerint aztán elszenderegtem, ha szerencsém volt, akkor veled álmodtam...

Csopaky:

Patrícia, nagyon, nagyon sajnálom. Ígérem neked, hogy soha többet el nem megyek, és akkor láthatsz, amikor csak akarsz, (átölelik egymást) Tudod mit? Csináljunk egy egyezséget. Minden szerdán... Nem, szerda nem jó. Minden csütörtökön együtt töltjük a napot.

Patricia:

Csak csütörtökön?

Csopaky:

Na nem úgy értettem. Azt akartam mondani, hogy a csütörtök csak a tiéd. Programot csinálunk... sokat, sokat beszélgetünk. Vacsorát készítetek... csak kettőnknek... .

Patricia:

Azt hiszem ez az egyesség nagyon fog neked tetszeni. De ígérd meg, hogy soha sem fogod lemondani.

Csopaky:

Ígérem.

Patricia:

Jaj, Papa, már majdnem dél van, sajnálom, de nekem mennem kell. Egy órakor szemináriumot tartok... Majd hívlak.

Csopaky:

Nekem is készülnöm kell. Itt a telefonszámom, hívj, amikor csak kedved tartja... Jaj, de jó, hogy ismét láthatlak...

Patricia:

Szervusz Papa..., Vigyázz magadra.

Csopaky:

Te is. Isten áldjon,, (megölelik egymást. Patricia kimegy az ajtón. Csopaky kapkodva hozza elő a segélycsomagokat, igyekszik hamarjában visszarendezni a szobát, ahogy Lesley hagyta. Éppen időben, mert az udvaron megjelenik Lesley és Briggs, heves vitában vannak, ahogy visszatérnek a színpadra)

13. jelenet.

Lesley:

Az ágynak menni kell, egyszerűen nem illik bele az elképzelésembe, (Csopakyhoz) Apuska, Ki volt az a nő?

Csopaky:

Milyen nő?

Lesley:

(türelmetlenül) A NŐ aki most ment el. Innen! Ebből a lakásból!

Csopaky:

Oh, ja. Az a NŐ?

Lesley:

Igen, Igen. Az a nő. Vállig érő, barna hajjal, formás lábakkal és borzalmas, tavalyi divatú kacatokban. Senki se visel ma már olyan szoknyahosszt. Apuska.. Teneked valamiféle afférod van? Állati féltékeny vagyok. Gyerünk ki vele! Valld csak be!

Csopaky:

Nincs mit bevallani. Becs szóra, Modell. Csak beugrott hátha kell valaki... De nem hiszem, hogy megfelelné a követelményeknek...

Briggs:

Hó, hó barátom. Ne legyünk olyan igényesek. Nyakunkon a határidő. Hadd emlékeztessen a művész urat a megegyezésre. Hetenként egy. Minden héten egy.

Csopaky:

Briggs, Ne idegesítsen. Tökéletes a memóriám. Nem kell nekem modell az olyan fajta "alkotásokhoz"

Lesley:

Milyen az "olyan" fajta?

Csopaky;

Az ügy be van fejezve... Hadd rakjam el a segélycsomagokat.(megy a konyhába) Te gyerek, egy vagyont költhetnél ezekre az ingyencségekre. . . beluga kaviár, francia pástétom, norvég kétszersült. . .

Lesley:

Te csak ne törődj vele,.. Mondtam már, hogy van egy mostoha apám?

Csopaky:

Nem. Nem mondtad.

Lesley:

Nagyon cuki az öreg és nyakig ül a pénzben.,. Görög. Nyolc vendéglője van,

Briggs:

Nyolc görög vendéglő?

Lesley:

Négy olasz pizza, három kínai és egy mexikói taco, Most nyit egy német sörkertet.

Csopaky:

Úgy hangzik, mint egy nemzetközi connoisseur.

Lesley:

Az ördögöt. Ügyes üzletember. Kommunista partizán volt - mondják, akik ismerik - Harcolt valakik ellen... gondolom... Van a görögöknek királyuk, vagy valami olyasmi?

Csopaky:

A rafinált görögje... Eljött Amerikába és most tönkre teszi a kapitalistákat a gyomrukon keresztül és meg is gazdagodik közben...

Lesley:

Apuska, ne bántsod., Konsty igazából egy jó ember...

Briggs:

Jó ember nincs, csak olyan, akiről meg nem derült ki valami disznóság.,. Higgye el nekem kisasszony, én tapasztalatból beszélek...

Csopaky:

Briggs... (próbálja figyelmeztetni, ne hogy elszólja magát.)

Briggs:

(végre veszi a lapot) Ja, ugye, úgy értem, hogy tapasztalatból, mert ugyebár én tanító... ja. ja tanító voltam, mielőtt nyugdíjba mentem. Tanító... aki tanít ugyebár...

Csopaky:

(kisegíti) Tanító úr mi lesz a lakással...

Lesley:

Ragyogó ötleteim vannak. Berni egyelőre idegenkedik tőle,,,

Csopaky:

Ki az a Berni?

Briggs:

Én, maga, maga...

Csopaky:

(torkaszakadtából nevet)

Briggs

:

Mit röhög maga... maga, hogy ki ne mondjam. Igenis Berni.,. Mit gondol, az anyám Briggs-nek hívott? Ha nem bánja a művész úr, szegény embernek is lehet keresztneve. És igenis, ragaszkodom hozzá, hogy mindenki mostantól kezdve Berni-nek hívjon.

Csopaky:

Nahát, ez igazán nevetséges. Berni, Berni drágám, (nevet) Briggs, ne legyen nevetséges.,.

Lesley:

Apu. Végy már erőt magadon. Nekem igenis tetszik. Elképzelem, hogy a tanítványai hívták Briggsnek. Olyan kegyetlenek tudnak lenni. Emlékszem, mi az osztályfőnöknőnket SPIVÁKNAK hívtuk. Senki se mondta a háta mögött, hogy Miss Spivák, csak Spivák. Apu, az én kedvemért, mondd, hogy Berni...

Csopaky:

Berni.(kitör belőle a nevetés) Nem tehetek róla, nekem úgy hangzik, mint egy figura egy vicclapból. Na Berni drága, hogyan fogják átbútorozni a lakását? (kuncog)

Lesley:

Bebútorozni. Mivel az egész lakás nem túl nagy, én azt javasolom, hogy dobjunk mindent ki. Kibontjuk a falakat és csinálunk belőle egy nagy szobát. Mint egy nagy keleti sátor. Selymek,

brokátok és bársony mindenütt. Nagy párnák körben a fal mellett, gazdag szőnyeg és kínai urnákban indiai tömjén izzik, édes illata száll a tükrös mennyezet felé...

Csopaky:

Fantasztikus, és ki fog lakni benne? Berni Basa?

Briggs:

(kész neki menni, csak a lány tartja vissza) Miért ne? Miért ne? Tudja mit Mister? Nem voltam oda az ötletért, de mivel olyan viccesnek találja uraságod, úgy éljek, hogy meg fogom csinálni. Pukkadjon meg a művész úr.

Lesley:

(megtapsolja) Bravó, Berni, Bravó, bravissimó. Mondja csak...! Ne hagyja magát befolyásolni. A maga lakása, maga fizet érte.

Csopaky:

Már ahogy tévedsz, nekem kell festeni, hogy Berni fizetni tudjon érte...

Briggs:

Na és, most rajtam a sor.

Csopaky:

Briggs, csak majmot csinál magából, nekem nem tetszik...

Briggs;

Na és akkor mi van?... Mindinkább meg vagyok győződve róla, hogy nekem meg kell változtatni ezt a... tanítóbácsis imázst... Köszönöm Lesley kisasszony, igazán köszönöm a segítségét. Irigylem az apját, bár nekem lenne egy ilyen lányom. Mi az, hogy egy, AKÁR HÁROM IS...

Csopaky:

(bokán rúgja Briggs-et) Ok. Berni. Ha háremet akar, akkor háremet kap. Azt hiszi, hogy engem érdekel? Hagyjuk a témát, beszéljünk másról..

Lesley:

(súg Briggs-nek) Na látja, tudom én, hogy kell őt kezelni...

Briggs:

Kösz, hogy segített felfedezni a gyenge pontját...

Csopaky:

Miről pusmogtok?

Lesley:

Rólad, Apuska. Ki másról? (megöleli, megcsókolja) Most itt hagylak, Les Vegasba repülök, egy show jelmezeit terveztem, kedden lesz a bemutató. Szerdán repülök vissza, és ígérem, egyenesen ide jövök.

Csopaky:

Les... Szerdán? Sajnos foglalt vagyok.

Lesley:

Okay. Akkor Csütörtök.

Csopaky:

Ajjaj. Csütörtök meg rosszabb. Egész nap el vagyok foglalva... izé... anyag beszerzéssel. De péntek tökéletes lenne. Az az, péntek. Legyen a péntek a mi speciális napunk...

Lesley:

Apuska, a te kedvedért lemondok az egész Rózsa Parádét.

Csopaky:

(kártyát nyújt át) Itt a telefonszámom, hívj, amikor csak tudsz.

Lesley:

Apu, hogy én milyen nagyon, de nagyon szeretlek, (megölelik egymást) Ciao... (csókot nyom Briggs arcára) Berni, ne hagyja magát, álljon ki a jogaiért...

Briggs:

Arra mérget vehet... új életet kezdek...

Lesley:

Ciao Amigos. Puszi... (játékos csókot dob)

Csopaky:

(az ajtóhoz kíséri) Vigyázz magadra kislányom.,, (kimerülten a székbe dobja magát) Briggs nagy slamasztikában vagyok... Hogy fogom én ezt túlélni? Hogy fogom tudni őket egymástól távol tartani? Briggs, ígérje meg, hogy segíteni fog... Briggs! Hall maga engem? Mondja, mit csináljak?

Briggs:

Hát kezdésnek... Hívjon Berni-nek!

Gyors függöny.

MÁSODIK FELVONÁS.

II. Szín.

1. jelenet.

Három héttel később, Csopaky lakása. Késő délután, feltűnően látható különbség az előző színtől, a lakás most tele van kész, meg félig kész képekkel. Feszítórámákon húsz-harminc kép falnak, bútornak támasztva. Nagy választék a különböző akt képekben, itt-ott egy- egy "lila" halászos tájkép. A kandalló fölött Don Juan és Georgie képe félig befejezve. Amikor a függöny felmegy Dobsont látjuk az ablaknál egy kisebb festőállványnál "alkot". Briggs válogatja az aktokat. Hosszasan hasonlítja őket, a kiválasztott képeket a kávézó asztalnak támasztja. Csendes zene hallatszik a háttérben.

Briggs:

(egy képet vizsgál, Rubens stílusában készült "teltkarcsú" hölgyet ábrázol) Hmm, nem rossz. Egy kissé, hogy is mondjam, túlméretezett az én ízlésemnek, de az tuti, hogy valahol, valaki épp egy ilyen kis ducit akar az ágya fölé akasztani, (veszi a következőt) Na ez már inkább az én ízlésemre szabott művészi alkotás... Tom, mit gondolsz...

Dobson:

Szuper.

Briggs:

Na, de komolyan... Talán az izé... nagyobb lehetne...

Dobson:

Mizé?

Briggs:

Tudod az... a hogyishivájk... (mutat a mell bimbóra) Nekem kicsinek hat... az izé az izé körül..,

Dobson:

A bimbó...

Bribbs:

Ja, ja... Valahogy nem komplett. Kis barnával., megnagyítani? Nem tudnád egy... (ilusztrálja az ecsetvonást)

Dobson:

(Elképedéssel.) Mister Briggs... Az isten szerelmére, mire gondol... Tudhatná, hogy az egyik művész bele nem kontárkodna a másik művész munkájába... Ellene szól az alapvető művészi etikának... Mister Briggs...

Briggs:

Okay. Okay. Csak egy ötlet volt, nem kell a plafonra mászni...

Dobson:

Nem hinném, hogy a Mester értékelné, ha valaki is belekontárkodna az alkotásába...

Briggs:

Felejtsük el... már bánom, hogy szoltam. ..(tovább válogat)

Dobson:

(egy bátor húzással befejezi a képet, hátra lép) Na, Mr . Briggs, mit gondolsz?

Briggs:

(fel se néz a képeiről) Azt hiszem, ezt az ötöt viszem ma. Az embernek óvatosnak kell lenni, nem lehet elárasztani a piacot a portékával., Meg kell őrizni az egészséges árstruktúrát...

Dobson:

Én a képemről beszélek... Hogy tetszik?

Briggs:

(hosszasan nézi) Hmm, Ja, ja. értem. . . (majd kétkedve) Mi ez?

Dobson:

(nincs megbántva, készen van a válasszal) A címe; M5000 Ébredés .

Briggs:

Az mindjárt más... Már látom... Miért M5000, és miért Ébredés...

Dobson:

Ejnye Mr. Briggs. Ilyet nem illik kérdezni. ÉN ÍGY LÁTOM. Ki akarja fejezni az M5000 mérhetetlen komplexitását. De mindenek fölött a relatív differenciáltságot és egyidejűleg az ugyan-azonosságot a művész és az objektum között. Kapis?

Briggs:

Most már értem. Bár én tudnám magam kifejezni ilyen világosan...! De néha nem jön a megfelelő szó a nyelvemre... Tom. Mi a M5000?

Dobson:

(elgondolkozva) Oh... Azt hiszem rátapintott az alkotás gyenge pontjára. Igaza van.

Briggs:

Igazam van?

Dobson:

Nem is tudja, hogy mennyire igaza van. Így nagyon kevés ember tud hozzá viszonyulni. Hiányzik az alapvető információ, (magyarázkodva) Az M5000 egy computer

Briggs:

Az már más...

Dobson:

Köszönöm, ezerszer köszönöm, Mr . Briggs, Érthetőbbé kell tegyem, (ecsetet vesz a kezébe, festéket kever vele és határozott mozdulattal egy-két krikszkrakszot húz a vászonra) Na most milyen?

Briggs:

Micsoda különbség (a homlokára csap) Hát persze. M5000.

Dobson:

(ledobja magát a szófara) Küszködök a médiával... végül is, csupán egy pár hete kezdtem el festeni. Az absztrakt periódusomban vagyok... Múló, experimentál stáció...Mr. Briggs. Olvasok a mesterekről... Én mondom önnek, a művészet is, mint minden más, elképesztő változásokon ment keresztül. Tudja azt például, hogy Da Vinci, vagy Michelangelo hónapokat meg éveket is elpepecskéltek egy- egy festményen? Elképesztő, ha bele gondol az ember! Nem csoda aztán, hogy örökös pénzzavarban éltek. Túl sokat vacakoltak az aprólékos részletekkel. Ez már mind a múlté. Ma már nem lehet úgy profitábilisan operálni. Vegyük például az én képemet. Alig egy órába telt befejezni, nem is tudom elképzelni, hogy mi mással tudnám az időt vele tölteni. No, No. Picasso vagy Chagall: az az én stílusom! Zip, zip. (kardvágás mozdulatokat tesz az ecsettel a levegőbe) Még egy mestermű kész. Viheti Uram, tízezer dollár.

Briggs:

Bravó! Így kell pénzt csinálni. László tanulhatna tőled fiam. . .

Dobson:

(sóhajt) Dehát előbb nevet kell, teremtsék magamnak. Mit gondol Mr.Briggs? Dobson... Dobson nem hangzik nagyon jól. Elég közönséges. . . Meg fogom változtatni a nevem valami jóhangzású, művészies névre... Hogyha le hagyom a D betűt lesz Obson... Hm, nem rossz. Ha összekeverem? Sobon. Sons. Sobonowsky... Aha... Valami ilyesmi. No mindegy, majd kitalálok valami jót. Mondja csak Mr. Briggs... Azon gondolkodom, hogy felhagyok a computer szakmával. Nincs benne semmi jövő. Múló, átmeneti divat... És egyszerűen nem érintkezik az ember a kívánatos elemekkel. Óraszámra bámulja az ember a monitort, nincs személyes érintkezési alkalom... Ha, teszem fel, festek fél tucat ilyen képet, el tudná adni?

Briggs:

Hmm, Nagyon nehéz erre így rögtön felelni... Nagyon nehéz Tomy. A piac nagyon szűk. A galériák, akiknek én szállítok, többnyire közönséges, műveletlen vásárlóközönnyel vannak kapcsolatban. Az olyan primitív emberek, ha képet vesznek a lakásukba, - tudom ez nagyon rosszul hangzik művészi körökben, - a pénzükért látni akarják, hogy az a kép mit ábrázol. Ez egy meztelen nő, ez egy hegy havas csúcsokkal, halászok a naplementében, Jézus Krisztus sétál a vízen, meg miegymás. Nincs az ilyen embereknek képzelőtehetségük... Én a te helyedben, a múzeumoknál, alapítványoknál próbálkoznék. Ott a piac. Megőrülnek az ilyesmiért! Azok mindent megvesznek.

Dobson:

Gondolja?

Briggs:

Gondolom? Tudom. Mondjak valamit? A múlt héten László becibált engem egy ilyen Múzeumba... Nem hittem a szememnek. Volt ott egy olyan izé, hogy is mondják... Szobor vagy mi. Az még nekem is tetszett. Egy nagy rakás vashulladék... mondom. Szemét. Olyan, amit a grundon látni, csak össze volt hegesztve. De ami a legjobb volt, egy közönséges ócska wc kagyló. Abba bele kellett kiabálni, mindegy hogy mit, csak jó hangosan. Én is belekiabáltam, hogy "Halló, van itthon valaki?" Erre az egész nyavalya elkezdett forogni, nyikorogva, füttyülve... ha láttad volna az emberek meg voltak kergülve tőle. Sorban álltak, aztán mindenféle marhaságot kiabáltak bele a budiba... Én mondom, neked azt látni kell... Igazi modern művészet. Valami idióta gazdag muki 75 rongyot fizetett érte és a Múzeumnak ajándékozta. László olyan pipás volt, hogy az nem igaz. Tudod mit mondott? Berni, mondta- az örültek összeesküdtek ellenünk és uralják a világot... Ezt mondta, becs szóra.

Dobson:

(szünet után) Mr. Briggs, én is örült lennek?

Briggs:

Nem hiszem, ...még nem. De jó úton haladsz... Maradj meg annak, aki vagy...

Dobson:

De... úgy érzem, hogy most megtaláltam magamat. Mióta festek, van valami közös Abby-vel. Művészet. Végre tudok kommunikálni vele...

Briggs:

(felindultan) Az istenit, hogy utálok én ezt a kifejezést. Ne kommunikálj... Dumálj, fecsej, felesleges semmiségekről... mindenről, ami nem fontos... Ne csináld végig azt, amit én követtem el... Nézz rám. Hatvanöt éves vagyok és mást sem csináltam egész életemben, mint "kommunikáltam". Tomy, hadd mondjak neked valamit, a te korodra én már végig csináltam a háborút. Abszolúte kondicionált, fegyelmezett katona voltam. Parancsot kapni, parancsot adni, végrehajtani, soha egy jottányit se jobbra, se balra kilépni a sorból. Aztán a fegyintézet. Ugyanaz előlről. Parancsot kapni, parancsot adni. Egy szem a kommunikációs láncban. Soha sem tudtam igazán egy nővel beszélgetni, mert a semmitmondó butaságok sehogy sem illettek volna bele ebbe a fegyelmezett "kommunikációs" rendszerbe. Egyedül voltam, nagyon fontos ember, de nagyon egyedül. És akkor egy szép napon megismertem Lászlót, Na, Ő aztán minden volt, csak az nem, amit én egész életemben "szabályosnak" hittem. Az első igazi CIVIL. Vitatkoztunk, veszekedtünk semmiségek felett, órákat fecsegtünk, kitalált történeteket meséltünk egymásnak, hazudtunk tudva, hogy a másik úgy is tudja, hogy nem igaz, de jól hangzott, hát hadd meséljen. Úgy élveztem ezeket az órákat, mint semmit azelőtt. És amikor nyugdíjba mentem és ide jöttem, döbbenet vettem tudomásul, hogy nem a fontos ember létem hiányzik, hanem ezek a semmitmondó fecsegések. Tomy, az élet ezekből van összerakva, s ahogy múlnak az évek, mindinkább az ilyen semmiségekre emlékezünk. Hidd el, nem emlékszem a részletekre mikor rám tűzték a legmagasabb kitüntetést, de ma is az orromban van a szaga az anyám almás lepényének. Tudod, hogy csak most, nem régen jöttem rá, hogy az anyámon kívül soha senki sem szólított a keresztnevemen., Talán nem is tudták, hogy van. (szünet) Azt mondod, hogy beszélsz Abby-vel. Hát csak beszélj. Szedd le a szobád faláról a Playboy képkiállítást és hívd meg...

Dobson:

(meglepődve) Honnan tudja Mr. Briggs...

Briggs:

Nem fontos... mindenki tudja, nincs titok ebben a házban. Hívd meg a kislányt egy kávéra, de ne próbáld megváltani a világot.,, Beszéljess "nem fontos" dolgokról... Beszélj a teknőcödről meg a macskádról, sokkal érdekesebb...

Dodson:

Miről???

Briggs:

Ne játszd meg nekem az ártatlant, mindenki tud róluk,,
(szedi össze a képeket) Hol az isten csudájába van már ez a piktor... El fogok késni.

Dobson:

(lemondóan fog hozzá és festőkéssel kezdi lekaparni a vastag festékréteget a vászonról) Azt hiszem a tengerpartra mentek., A motorbiciklis nő vette fel ma reggel., Minden szerdán jön, mint a végrehajtó . . .

Briggs:

Nem csütörtök van ma?

Dobson:

Nem, nem... Csütörtök, a nő a könyvekkel... Egyszerű, csak oda kell nézni, hogy kinek a képe van a kandalló felett, máris tudom, hogy milyen nap van, A nő a csemegés cuccal, jön a kaja; péntek... Hogy bírja szusszal, három nőt tart egyszerre... Micsoda tehetség...

Briggs:

Csak ne hogy utánozni próbáld, hidd el nekem, nagyon kimerítő, idegölő multság ez. Mondd meg Lászlónak, hogy nyolcfele itthon leszek. Meg kell álljak a lakberendezőnél, még kell vennem hat párnát. Sose hittem volna, hogy ilyen sok kell, berendezni egy lakást. Láttad a kéglimet? Hogy tetszik?

Dobson:

Igazán klassz. Más. Ja... egészen más.

Briggs:

Tudod fiam, azt hiszem itt az ideje, hogy meghívjalak egy kis eszmecserére... Nagyon intelligens fiatalember vagy... Iszunk egy italt, elbeszélgetünk, esetleg egy-két parti barátságos póker... Mit szólsz hozzá...

Dobson:

(kényelmetlenül feszeng) Én nem tudok kártyázni...

Briggs:

Oda se süss... Majd én megtanítalak...

Dobson:

Nem tudom, Mister László...

Briggs:

(felcsattan) Mi van Lászlóval?

Dobson:

Mister László mondta, - remélem nem tetszik személyes sértésnek venni, de Mr. László mondta, hogy ne kártyázzak önnel...

Briggs:

Azt mondta...

Dobson:

Ja... Meg Miss Millie is mondta...

Briggs:

... hogy csalok.

Dobson:

(kétségbe esve tiltakozik) Nem, nem... nem... azt mondtak, hogy túl jól játszik... kártyazszeni...
Ja... túl jó...

Briggs:

Zseni, heh?

Dobson:

Becs szóra.

Briggs:

Zseni? A szentségit... Majd én... (mérgesen kiviharzik az ajtón)

Dobson:

(megkönnyebbülve) Huh. ez meleg volt...

2. jelenet.

Abby:

(jön) Mi baja a vén méregzsáknak?

Dobson:

Nem fogadtam el a meghívását pókerezni...

Abby:

Na hiszen, még csak az kéne... László itthon van?

Dobson:

Még nincs, csak én. Segíthetek valamiben?

Abby:

(leül Dobson mellé) Nem tudom, van egy problémám. Tanácsra lenne szükségem.

Dobson:

Persze, ha úgy gondolja, hogy nem vagyok eléggé tapasztalt. . .

Abby:

Ne legyen már olyan buta... Csak, gondolom, neki is volt hasonló problémája.

Dobson:

Hát igen... én nem vagyok egy művész, nem érteném meg...

Abby:

Szó sincs ilyesmiről... Semmi köze hozzá, hogy művész, vagy nem művész,, csak, hogy olyan mintha az apám lenne...

Dobson:

(felfrottyan) Hát persze az apakomplexus... Látta maga a nőit, mindegyik olyan fiatal, hogy az apjuk lehetne... Persze, nekem ehhez semmi közöm, de nem tudom elképzelni, hogy maga is beálljon a sorba negyediknek.,.

Abby:

(kellemesen meglepődve) Tomy, maga féltékeny...

Dobson:

Én? Ugyan kérem, micsoda képtelenség. Én féltékeny?. Már el is mentem.

Abby:

Nem akarja hallani a problémámat?

Dobson:

Nem!

Abby:

Nem fejezi be a festményét?

Dobson:

Nem. Végeztem a festéssel. Az egész egy nagy marhaság.

Abby:

Marhaság?

Dobson:

Az. És felfedeztem, hogy nem vagyok művésztípus.

Abby:

Ezzel azt akarja mondani, hogy nem kell többet dicsérnem az absztraktjait?

Dobson:

Fel van mentve a kényszer alól.

Abby:

Kár, mert ez tetszik. (mutat a lekapart vászonra)

Dobson:

Csak rúgjon a szegény nyomorulton...

Abby:

Tom... Maga haragszik rám. Azt is tudom, hogy miért, és meg kell mondjam, hogy örömet szerez vele... Tegye már le azokat a vackokat és nézzen rám...

Dobson:

(majdnem sírva) Tessék nekem békét hagyni...

Abby:

Nem addig, amíg meg nem fordul, és meg nem csókol,

Dobson:

(minden kihullik a kezéből, kapkodja fel az ecseteket a földről, esetlenné, ügyetlenné válik, mint az első felvonásban)

Abby:

(magához húzza az ingénél fogva és hosszú csók) Huhhh. Na nézze, mit csinált. Összemaszatotha az arcát. Jöjjön, majd rendbe hozom, (Kézenfogva Dobson a fürdő szoba felé vezet, félúton még egy csók)

Dobson:

Én, én meg voltam róla győződve, hogy maga is, mint a többiek, Mr.László rajongója.

Abby:

Hát persze, de az egészen más, meg ez is más (megcsókolja majd eltűnnek a fürdőszobában. Vízcsobogás, kuncogás, majd csend)

3. jelenet.

(Millie és Amy jönnek, Amy vonakodik Millie szinte erőszakkal húzza be az ajtón.)

Millie:

Gyere, gyere biztos, hogy nincs itthon... Láttam elmenni.

Amy:

Nagyon nem szép dolog... Nem akarok kémkedni . . .

Millie:

Csak be akarok neked valamit bizonyítani, hogy felébresszelek ebből a kába álomból, amit harminc éve nem láttam nálad...

Amy:

Nem akarok semmit se hallani, nem akarok semmit látni.

Millie:

Mint egy szerelmes strucc... Na nézd csak, azt mondod, hogy modellek? Hogy-hogy *a* három gráciából egyik sem szerepel ezeken a képeken, ("lapozza" a falhoz támasztott aktokat és közben kommentálja) Te úristen... Ezt nézd... Nézd. Ez nem is rossz. Ez meg van örülve.... Nahát ilyen

nincs... Amy, ez az ember egy szoknyavadász, perverz nőcsábász, határozott étvágya van fiatal pipi húsrá. Fiam, te itt labdába se rúghatsz...

Amy.:

Nem akarom hallani,,, (sírva kiszalad)

Millie:

(utánna) Gyere, csak vissza, még nem fejeztem be...

4. jelenet.

Abby:

Menjünk át hozzám... (húzza Dobsont magával, eltűnnek balra az udvarban)

5. jelenet.

(Millie és Amy jönnek jobbról, Amyt erőszakkal hozza Millie.)

Millie:

Mennie kell. Bemocskolja a Magnólia Garden jó hírét. Csak nézd meg, hogy mit csinált rövid pár hete, mióta beköltözött. Szegény kis Abby állandóan itt lóg, csak az isten tudja, mi megy végbe e négy fal között. Dobson megőrült, megjátssza a festőt... Szerencsétlen Mr. Briggs, ne is mondjam. Egy cifra kakadut csinált belőle, a lakása, mint egy bagdadi kupleráj . . a hideg ráz, ha be kell mennem... Hát nem látod, hogy egy gonosz pasas... Mézes-mázos vén kecske,,. Majd meglátod, egy szép napon megüti a guta... nem lehet ezt a tempót büntetlenül csinálni... aztán mit fogunk csinálni egy hullával... nem mai gyerek már. Na és a kora, hogy mást ne mondjak. Hazudik a koráról.

Amy:

Te is hazudsz a korodról...

Millie:

Az más. Egy nőnek ez istenadta joga és élni kell vele. De egy férfi? Nagyon gyanús. Azt mondta, hogy ötven? Hah. ötvenöt.

Amy:

Na és, én ötvenkettő vagyok.

Millie:

48, én vagyok 52.

Ámy:

Te 55 vagy.

Millie:

Fogd be azt a nagy szádat. Te 48 vagy, ő meg 55. Az hét év. Nagy idő ebben a korban.

Ámy:

Ha becsületesen számolunk, akkor csak három.

Millie:

De nem számolunk becsületesen, Ő sem számol becsületesen. A puszta tény az, hogy mi tudjuk, hogy ő hazudik, de ő nem tudja, hogy mi... másként számolunk. Világos?

Amy:

Nem nagyon.

Millie:

Hadd próbálom még egyszer... Te vagy 48, ő 55, túl öreg hozzád .

Amy:

...de ha én azt mondom, hogy 48 vagyok, ő meg azt, hogy 50, az csak két év...

Millie:

Amy, te teljesen bekettyentél.,, még ha el is fogadom a te nyakatekert elméletedet, amit nem teszek, ...még akkor is, hogy jön egy ilyen szoknyavadász ahhoz, hogy öt évet tagadjon le, a te négy évvel szemben... Ilyen alapon, te negyvenöt vagy...

Amy:

Millie, légy észnél, hát nézz rám...

Millie:

Nézlek, nézlek drágám és tudod mit látok? Azt látom, hogy elmúltak az évek felettünk. Azt látom, meg azt, hogy Mr. von Csopaky ízlése inkább a tiniket részesíti előnyben... Hadd mutassak neked valamit. (Csopaky útlevelét veszi elő a fiókból)

Amy:

(ijedten) Teszed vissza rögtön...

Millie:

Na nézd csak... Született 1927 május 17 én... Álljon meg a világ... Milyen nap van ma? Szerda, május 12. Jövő hét szerdán lesz a születésnapja... Partit rendezünk neki. Meglepetés partit.

Amy:

(Hevesen tiltakozik) Semmi közöm hozzá...

Millie:

(kissé gonoszkodva) Miért ne. Mindenki imádja Lászlót... meghívjuk az összes barátját, az imádóit. A szerdait, a csütörtökit meg a péntekit... az egész díszes társaságot...

Amy:

(kétségbeesett tiltakozással) Millie, az isten szerelmére, ne légy ilyen gonosz....

Függöny.

Harmadik felvonás.

Egy héttel később, hétfő délután. Szin a Magnolia Garden bérház U alakú belső udvara. Az úszómedence sarka látható, (ha scenikailag megoldható) A szinpad mélyén van a bejárat a háziasszonyok lakásába, jobb dalon László és Abby ajtaja, balra Dobson és Briggsé. Az előtérben ernyős asztal, később az ernyőt le lehet csukni, hogy ne zavarja a színrevaló rálátást. Jobbra elől szines takaró terítve. Néhány magnólia bokor törí fel a szinteret.

1. jelenet.

Napos, lusta kaliforniai kora délután. Miss Millie ki és be jár a lakásba, ápolja a virágjait, László ül az ernyő alatt újságot olvas, időnként kortyol az asztalon álló poharából. A figyelem a fiatalokon, a leterített takarón napoznak.

Dobson:

(hanyatt fekszik, rövidre vágott farmert visel, félmeztelen, ragyog a napolajtól) Én azt nem tudom... nem megy!

Abby:

(térdel a fiú mellett) Tooomy! Ne játszd meg magadat. Koncentrálj. Majd én megtanítalak, hogy kell lazítani. Figyelj! Az énektanárom azal kezd, hogy a legfontosabb, hogy ne legyen rajtad semmi ami korlátoz, szorit. Őv, derékszij, melltartó...

Dobson:

Leveteti a melltartódat? Micsoda sunyi ürge. Mar is utálom a pasast.

Abby:

Az nem egy pasas, Mrs McBride egy nagyon tiszteletreméltó, ötvenes asszony.

Dobson:

Pasas vagy tisztetreméltó asszonyság, ha leveszi a melltartódat egyre megy. Jobb ha ovatos vagy.

Abby:

Ne hülyéskedj, tudod te nagyon jó, hogy miről van szó. Fogd be a szád és csináld amit mondok.

Dobson:

Okay.

Abby:

Kezdjük a lábujjaiddal. Lazisd egyenként... Nem látom, hogy lazitanád. Koncentrálj. Csukd be a szemed.

Dobson:

Akkor nem látlak.

Abby:

Nem is kell... Koncentrálj a lábújjaidra, lazisd le egyenként. Aztán a lábfejed, a bokád... Tom! Ne hülyéskedj, tartsd a szemeid csukva, úgy könnyebb koncentrálni. Teljesen feszes a lábad...

Dobson:

(Ahogy a combjához ér Abby keze, önkéntelenül felugrik, a vége játékos birkozás, kuncogó hancurozás lesz, kergeti Abbyt László asztala körül.)

Csopaky:

(a boros poharát féltve rájuk szól) Hé, hé... lassan a testtel. Ennek nem lesz jó vége.

Briggs:

(kintről) Csend legyen!!!

Millie:

Maradjatok csendben, Mr. Briggs sziesztája... ha felébresztitek, egész nap morcos lesz.

Briggs:

(megjelenk az ajtajában, látszik rajta, hogy álmából ébredt. Biborvörös kimonót visel, arany sárkány diszitással. Odabotorkál László asztalához, lassan beleereszkedik a székebe.) Nincs az embernek egy percnyi nyugta se, mióta ezeket megfertőzte a szerelmi láz. Ilyenkor örülök, hogy öreg vagyok, mentes a káros vírusoktól.

Csopaky:

Berni... maga már megint zsörtölődik...

Briggs:

A guta ut meg, ha békés álmaimból felzavarnak.

Csopaky:

Szerelmesek... szeretnék, ha az egész világ tudná, hogy boldogok.

Briggs:

Tegyenek hirdetést az ujságokba, szórjanak röpcédulát a város fölött... "Figyelem, figyelem, ezúton hozzuk a tisztelt köz tudomására, hogy szerelembe estünk, és ez a természetellenes, egészségre káros állapot, miután környezetünk idegei teljesen kimerülnek, julius harmincadikán éjfélkor, az idevonatkozó szokás törvények szerint megszűnik. Addig is mi, hancurozunk, vihorászunk, önök pedig szenvedjenek"

Csopaky:

Briggs, maga nem normális... szerintem, maga attól fél, hogy ez a végzetes betegség ragályos.

Briggs:

Elment az esze, barátom.

Csopaky:

Nana, ne legyen olyan biztos öregfiú... én jelentős szimtomákat fedeztem fel, amik félelmetesen emlékeztetnek arra rettegett betegségre és, hogy mást ne mondjak Miss Millie készségesen játszana doktor nénit, hogy megmérje a lázát.

Briggs:

Hagyja abba ezt a marhaságot. (felkapja Laszló poharát és fenéig kiissza a bort.)

Csopaky:

Berni!!!

Briggs:

Mi... mi van?

Csopaky:

Kiitta boromat.

Briggs:

Na és, akkor mi van?

Csopaky:

Maga nem szereti a bort.

Briggs:

Nem szeretem... na és?

Csopaky:

Akkor miért itta meg?

Briggs:

Mit ittam meg?

Csopaky:

A BOROMAT!

Briggs:

Ne hülyéskedjen, tudja, hogy nem iszom bort, ég a gyomrom tőle.

Csopaky:

Na látja? Erről van szó. Beszámíthatatlan magatartás, zavaros beszéd, elhomályosuló szemek, izzadó tenyér és gyors pulzus... (Millie-hez aki a közelben babrál a virágjaival.) Miss Millie, legyen olyan kedves jöjjön már közelebb, nézze meg a barátomat, biztos vagyok benne, hogy jobban ért a betegségekhez, azt hiszem valami nyavalya kerülgeti. Nekem nagyon gyanús.

Briggs:

(súgva) Megölöm, biz' isten megölöm.

Millie:

(az asztalhoz jön) Mr. Briggs, adja csak a kezét...

Briggs:

(ellenkezik) Nekem abszolute semmi bajom sincs... Miss Millie, garantálom, László minden hülyeséget kitalál, nincs más dolga...

Millie:

(fogja Briggs csuklóját) Psszt.... maradjon csendben. A pulzusa határozottan gyorsabb a normálisnál...

Briggs:

László felidegesített...

Csopaky:

Szerintem láza is van, nézze csak Miss Millie, hogy ki van pirosodva az ORCÁJA.

Briggs:

Miről beszél, maga... maga... Most ébredtem fel.

Millie:

Szegény Mr. Briggs,(a homlokára teszi a kezét) Hát persze, forró... legalább 39 fok, menjen vissza az ágyába... vagy mit tudom én minek hívja azt ami ott van a lakásába, hozok aspirint... (elsiet)

Csopaky:

Attól félek Miss Millie, hogy azon aspirin nem fog segíteni... talán kézrátevés...

Briggs:

Ha nem hagyja azonnal abba ezt a marhaságot, bevágom a medencébe... Hova megy... Ne hagyjon itt... csinál egy lehetetlen szituációt és itt hagy?

Csopaky:

(szedi össze a dolgait az asztalról) Miért van úgy berezelve? Emberelje meg magát... Udvaroljon egy kicsit. Tudja, hogy kell azt csinálni? Legyen kellemes, mosolyogjon, mondjon szépeket... No, de mit beszélek... Briggs olyat nem tud.

Briggs:

Biz' isten megölöm... Hova megy?

Csopaky:

Mondtam, hogy behívtak a rendőrségre... Nincs is ideje a jelentkezésnek... A kötelező bejelentkezés, majd csak három hét múlva esedékes. Nem értem, mit akarnak.

Briggs:

Ne idegeskedjen miatta, valószínűleg valami semmiség... Bürokratikus piszkálódás. Szabadságra megy a pasas, vagy társaságra vágyik.

Csopaky:

Briggs, én attól tartok, hogy valami ziccer jött be, amire nem számítottam... Talán, hogy találkozok a lánnyal? Rájöttek valami módon... Vagy valamelyik feleség kellemetlenkedik?

Briggs:

Nem hiszem, az lehetetlen. Először is, a lányok nem tudnak egymásról... és azt is tudják, hogy nem beszélhetnek a találkozásokról senkinek az anyjuk miatt. Én vagyok az egyetlen aki tud róla és azt hiszem abban nem kételkedik, hogy tudok titkot tartani. Beképzelt problémát, ott ahol nincs. A lányok értik a szerepüket, mindenki azt hiszi róluk, hogy csupán ismeretség, modellek... Különb is, még ha kiderülne is a kapcsolat igazi lényege az még nem a szabadlábba helyezés feltételeinek a megszegése.

Csopaky:

Talán igaza van. De nem zárja ki, hogy félek... Ha netalán nem jönnek haza egy-két órán belül, tudja, hogy hol keressen.

Briggs:

Nyugi... nyugi, fogadni mernék, hogy egy-kettőre itt lesz... (félre) Addig legyek én szegény.

Csopaky:

Remélni merem... (el)

Millie:

(jön pohár vizet és aspirint hoz) Vegye ezt be, Mr. Briggs.

Briggs:

(enyhe tiltakozással) Becs szóra Miss Millie, nincs nekem semmi bajom, semmi amit pirulákkal lehetne gyógyítani. Megzavartak a szokásos délutáni sziesztámban, aztán meg László felidegesített a hülyeségeivel.

Millie:

Tapintatlan egy ember. Elment már?

Briggs:

Most készül, öltözködik. Te jószágos.... Hogy milyen dühös lesz, el tudom képzelni. Nem jutott jobb eszembe, hogy mivel tartsam távol a háztól egy-két órára, mint egy üzleti ismerősének a hangját utánozva, megbeszélésre hívtam. Biztosnak kartam lenni, hogy mire a belvárosba ér, az iroda zárva lesz. Már ltom, hogy dühében ököllel veri az ajtot és szidja az ostoba bürokratákat. Mire hazaér gyilkos hangulatban lesz. Tökéletesen érett egy meglepetés bulira.

Csopaky:

(siet a színen keresztül) Ápolgassa a beteg barátomat, kedves Millie kisasszony. Jövök én nemsokára. Ciao.

Briggs:

Sok szerencsét. (összenevetnek Miss Millievel) Nagyon kedves önöktől Miss Millie, hogy megemlékeznek a barátom születésnapjáról és biztos vagyok benne, hogy nagy örömet szereznek vele. Megérdemli.

Millie:

Azt meghiszem, pontosan azt amit megérdemel. A legkevesebb amit tehetünk, örömet szerezni egy kis baráti ünnepléssel. (kiált) Amy, Abby! Gyerünk lányok, munkához, nem sok időnk van... Abby!

Abby:

(kintről) Jövök, jövök...

Millie:

Igyekezzünk mert nem so kidőnk van. Maga is Briggs... és az Isten szerelmére öltözzön at, úgy néz mint egy madám.. Amy, hogy haladsz a szendvicsekkel... hamrosan itt lesznek a vendégek.

Dobson:

Milyen vendégek?

Millie:

Hát a vendégek. Gondoljátok, hogy megfélekeztem meghívni Mister Laszló barátainóit?

Dobson:

Na, le merném fogadni, hogy meg lesz lepődve...

Millie:

Arra mérget vehetsz... Gyerünk, gyerünk...

(Nagy sürgés forgás, dekorálják az udvart, Dobson hozza a hangszórókat, felhangzik a népszerű party zene)

Gyors függöny

II. szíj.

Mig a függöny lent van, mögüle a készülödes zaja halatszik, majd a zene tempója le lassul, hangulatos lassu tempora. Idömúlást jelez. Mikor a függöny felmegy, a szíj vátozott, egy órával késöbb vagyun, esteledik. Nagy transparens függ a szinpad hatterében, "Boldog 50. születésnapot kívánunk!" Külön asztal megrakva inyencségekkel, italokkal, nagy csokor virág az ernyös asztalon. A ház lakói ünnepiesen öltözve váraoznák, társalognák. Millie és Briggs ülnek az asztalnál.

Briggs:

Határozottan vannak előnyei, ha az ember elmúlt hatvanöt, túl azon, hogy minden hónap elsején jön a pénz, annélkül, hogy valamit is tett volna az ember, amit úgy hívnák, hogy munka, már nem kell senkihez alkalmazkodnia. Felkel az ember reggel, belenéz a tükörbe és megállapítja, hogy az ég világon semmi különbséget nem lát. Hatvanöt? Vagy hatvannégy? Én azt hiszem a legjobb lenne, ha eltörölnék ezt az egész nyilvántartási cirkuszt. Kezdeném a születési bizonyítvánnyal Ott kezdődik, kérem a probléma. Mert kérem, tegyük fel, ha valaki azt mondaná nekem, hogy Mister Briggs, hibát követtünk el, computer tévedés, ami most olyan divatos kifogás – ön nem 65, hanem 55. Elhinneém? Becs szóra Miss Millie, ahogy én érzem magam az utobbi időben... elhinném. És biz'isten élném a világomat mint 55 az utolsó napomig.

Millie:

Nagyon is megértem... Nem szabad feladni, mindenki olyan fiatal amilyennek érzi magát... tuom, hogy ez egy közhely, de van benne sok igazság.

Amy:

(lép az asztalhoz) Millie, azt hiszem be kéne kapcsolnia kávé.

Briggs:

(kézségesen ugrik) Engedjék meg hölgyeim, had tegyem magam hasznosnak... (el)

Amy:

Én félek, ebből nagy baj lesz. Nem kellett volna...

Millie:

Ne aggodj... Ideje, hogy valaki észre térítse. Te magad is beláthatod, hogy milyen nevetséges az ő korában olyan fiatal lányokat csábítson, hitegessen, festegessen... Annak örülök, hogy Abby legalább ellenállt a csábításnak... Nézd milye megható a szerelem...

Amy:

Én nem akarok semmit sem látni. (zaklatottan el)

Abby:

Ne nyúlj hozzám... Ki nem állhatlak, látni sem akarlak...

Millie:

Gyerekek, gyerekek, ne civakodjatok...

Abby:

Miss Millie, tudja mit mondott ez a... ez a... Azt állítja, hogy ő különb zenét tud produkálni a hülye computerével, mint amit ember valaha is képes volt...

Millie:

Ejnye, ejnye Tommy... hogy mondhatsz ilyet. Azonnal kérj bocsánatot.

Dobson.

Bocsánat, Miss Millie sajnálom...

Millie:

Nem tőlem, Te lüke! Abbytól.

Dobson:

(térdre ereszkedve, tulzott megjátszással) Bocsánatért esedezem Abby kisasszony...

Abby:

Majd gondolkozom rajta. (kis szünet után) Gondolkodtam. Usse kő most az egyszer megbocsájtok, de jobb lesz ha máskor meggondolod mielőtt hülyeségeket állítasz.

Dobson:

Esküszöm...

(Mororkerékpár hangja hallatszik kintről s mire elhallgat, Briggs szalad ki a lakásából és a színre érkező Georgiet megállítja.)

Briggs:

Georgie! Mit keresel te itt...

Georgie:

Mi az, hogy mit keresek? Jöttem a partira!

Briggs:

Milyen partira? Itt nincs semmiféle parti. Honnan veszed azt?

Georgie:

Ugyan, Berni! Ne vicceljen már. Én meg vagyok hívva... El nem mulasztanám a világ minden kincséért sem. Ötven éves?

Briggs:

Pssst...

Georgie:

Tudom! Tudom... ovatos leszek.

Millie:

Nagyon örülök, hogy jött kedves...

Georgie:

Georgie!

Millie:

Igen, Igen.. egy pillanatra összetévesztettem...

Georgie:

De, had bujjak ki ebből a gúnyából... (mutat a bőrnadrágra) Csak egy pár perc és átöltözöm. (el, Laszló lakásába)

Briggs:

(hitetlenkedve Milliehez) Maga hívta meg?

Millie:

Hát persze, hogy meghívtam. Ha egyszer meglepetés, hát legyen meglepetés.

Lesley:

(kintrő) Hahó, van itthon valaki? Kis segítség kellene.

Millie:

(hangsulyal) ... és itt jön még egy.

Briggs:

(haragosan) Miss Millie! Fogalma sincs, hogy mit csinált... (elsiet, hogy Lesley-t fogadja.)

Millie:

Tommy! Tegyéél fel valami elevenebb zenét, a parti hamarosan kezdődik.

Lesley:

(jön, két nagy talcát egyensúlyoz a kezében, foliával takarva) Hello! Miss Curley... Hoztam egy kis csemegét, osztriga ala Rockefeller, félig kész, csak fel kell forrosítani a sütőben, meg kaviárral töltött padlizsán... pár üveg Don Perignon... pezsgő, mar hűtve van...

Briggs:

(jön, Lesley mögött két láda pezsgőt cipel) Gyerünk, gyerünk... ez nekem túl nehéz...
(feltűnően tereli Lesleyt Millie lakása felé...)

Lesley:

Hol van az én...

Briggs:

(rémülten) Vigyázz, vigyázz...

Lesley:

(kacssint) ...az én László barátom.

Millie:

Jön ő rövidesen, valami sürgős dolga akadt... Hadd vigyem én azt... (elveszi az egyik tálcát a lánytól) Nem kellett volna... kedves. (mindhárman el)

Dobson:

(to Abby) Mik történnek?

Abby:

Úgy látszik, Mills Millie meghívta Laszló modeljeit a partira...

Dobson:

Modellek? Hahh... ne nevettesd ki magad. Modellek. Barátnők! Mit gondolsz, miért tartja őket titokban egymástól? Miért van az, hogy sose dolgozik, mikor jönnek, oda vannak egész nap, ki tudja merre csavarognak, vagy mi tudom én mit csinának, csak estefelé jönnek haza. Bolondíthatja az öreglányokat, de nem engem. Én átlátok a szitán... Te atyaauristen, milyen pippa lesz ha hazajön... Ez aztán a meglepetés parti, a javából.

Abby:

Tommy, hogy neked milyen csavart eszed van. Méghogy barátnők? Egy nő megérzi az ilyesmit...

Georgie:

(be)Helló... Én Georgie vagyok.

Abby:

Isten hozta... (kezet nyújt) Az én nevem Abby, ez itt Tom.

Georgie:

Hello, Tom. Ti László szomszédai vagytok?

Dobson:

Igen, igen. Szomszédok... inkább barátok.

Abby:

Te ugye modellezel neki.

Georgie:

(tétován) Hát... ültem neki egy párszor.

Dobson:

Tölthetek egy italt? (mutat a nagy választékra) Van itt minden...

Georgie:

Csak egy kis vodka martinit, ha lehet, sajnos nem maradhatok soká, és vigyáznom kell, Hajnali mosoly megérzi rajtam az alkoholt. Várandós, bármelyik órában ... (elneveti magát, hogy nem értik miről van szó, magyarázza) 'Hajnali mosoly'... egy kanca. Ló. Paci! Négy lábú nyihaha. Szül, ellik... ez az első és egy kicsit szeszélyes amit meg lehet érteni. Nemes telivér.

Dobson:

(ugrik, hogy hozza az italt) Tessék... vodka, nincs szaga. Hölgyek kedvence.

Patricia:

(jön, ajándék csomaggal) Jónapot kívánok...

Dobson:

Helló... Patricia! Mi már találkoztunk... Örülök, hogy újra látom. (bemutatja) Abby a barátom... (jelentős hangsúlyal)

Patricia:

Nocsak, nocsak... (Abbyhez) Patricia! De mindenki csak Patnak hív.

Dobson:

(bemutatja Georgiet) Le merem fogadni, még nem ismerik egymást, Georgie!

Patricia:

Hello, Georgie. Valóban nem találkoztunk, de nagyon ismerősnek hat. Mintha láttam volna már valahol.

Georgie:

Biztosan látta a portrémát...

Patricia:

Hát persze a portré. Modelt ült... Lászlónak.

Georgie:

(kerülve a közvetlen választ) Hát, igen. Szintén model?

Patricia:

Néha...Olyasmi. De hol van? Nincs itthon?

Georgie:

Még nem jöt haza... (Veszi a csomagot a lánytól) Beviszem a lakásába...

Patricia:

Kösz, de ugyis fel kell frissítenem magam.

Georgie:

Patricia...

Patricia:

Csak, Pat... mindenki csak úgy hív. (mindeketten el)

Dobson:

Az annya mindenit, micsoda két bomba nő...

Abby:

Hohó... jobb lesz ha vigyázol, mielőtt barmi ötleted is volna...

Briggs:

(sietve be) Hol van? Hová ment?

Abby:

Kicsoda?

Briggs:

Az a lány. A szőke... Georgie:

Dobson:

A barnával... Bementek Laszló lakásába...

Briggs:

Mi? Milyen barnával?

Dobson:

Hát a Patricia... megjött!

Briggs:

A hétszentségít... (sietve el)

Dobson:

Na? Mit mondtam. Kitört a pánik.

Abby:

Én megyek, ki nem állhatom a cirkuszt!

Dobson:

Mit? El nem mulasztanám a világ minden kincséért sem... Direkt élvezem. Nézd csak, hogy fogja kezelni a szituációt.

(Lesely és Millie be)

Millie:

Gyerekek...Had mutassam be László első számú brátnőét. Lesley!

Dobson:

(lelkesen) Hellllóó... Lesley! Maga a legszebb.

Lesley:

(pukkedlival köszöni a bókot) Oh... Köszönöm. Hol van Bernie?

Dobson:

A kettes és a hármas számúval... a László lakásában...

Lesley:

Mind addig míg én vagyok a Numero uno... nincs ellene kifogásom.

Dobson:

Azt hiszem, én kinézek, jön-e az ünnepelet... (indul a kijárat felé, ahogy Berni jön Patricia és

Georgie társaságában) Te jóságos... micsoda kollekció!

Briggs:

(a lányokhoz) Ha már itt tartunk, mutatkozzatok be egymásnak... nagyon óvatosan.

Georgie:

Szia, az én nevem Georgie, ez itt Patricia.

Patricia:

Helló!

Lesley:

Ciao! Lesley. Nagyon örülök...

Millie:

(a belépő Dobsonhoz) Tom, kérdezd meg a hölgyeket, hogy mit kívánnak inni... (a lányokhoz) Remélem korhatáron túl vannak. Van még idő egy kis csevegésre, mielőtt az ünnepekt megérkezik. Ismerkedjünk. Lássuk csak mi az ami közös a mi kis társaságunkban. Le merném fogadni, hogy sok...

Dobson:

(a lányokhoz) Mivel szolgálhatok... (tréfásan megjátssza a pincért) A bár nyitva van.

Lesley:

Én kérek egy pohár pezsgőt.

Patricia:

Nem tudom, én nem nagyon iszom... igazából. De talán egy pohár pezsgőt...

Georgie:

Egy üveg sör jól jönne.

Dobson:

Máris hozom...

Millie:

(kiállt kintre) Ammy!!! Gyere, ne maradj ki az ünneplésből. Hallod? Hugica! (a többiekhez) Nem tudom mi ütött belé, nem szokott ilyen szemérmes lenni, remélem nincs valami baja szegénykémnek. Nem szeretném ha valami elrontaná László meglepetését.

Briggs:

Hahhh! Már mindent megtett annak az érdekében... ez egy nagyon ostoba ötlet volt, meghívni a lányokat.

Millie:

Mr. Briggs! Miert ilyen ideges? Valami nincs rendjén?

Briggs:

Hahhh! Valami nincs rendjen??? Semmi sincs a rendjén!

Millie:

Nagyon sajnálnám... ha tudtam volna, hogy bajt csinálok. (megjátsza az ártatlant) Tudja, csak a mult héten, találkoztam... (mutat Georgiera) a szőke motoros... Georgie? Ugye Georgie a neve – és gondoltam, hogy milyen jó ötlet lenne meghívni mind a hármat, mivel láthatóan olyan közeli viszonyban vannak Lászlóval...

Briggs:

Mi? Közeli viszony? Ezek a nők? Hahh! Ugyan menjen már Miss Millie: Méghogy közeli. Semmi, én mondom magának, esküszöm csak futó ismertség... van neki ilyen még legalább egy tucat. Modellek. Ilyen alapon meghívhatná az egész kaliforniai szépségversenyt.

Millie:

Bernie! Maga csapnivalóan rosszul hazudik...

Briggs:

Kicsoda? Én? Az kizárt dolog... Én semmit sem csinálok rosszul.

Millie:

(játékosan megpaskolja az arcát és otthagyja a piruló Briggs-et) Csak nyugi, nyugi igazgató úr, minden absolute kontrol alatt van. (Dobsonhoz) Tommy, csinálj nekem egy wiskyt jéggel. (Georgie-hez) Kedveském, úgy látom, hogy magácska a legfiatalabb...

Gerorgie:

(nevetve) Mivel még nem vagyok abban a korban, hogy tagdni kellene az éveimet... huszonkettő.

Patricia:

Én is... huszonkettő. Mikor van a születésnapod?

Georgie:

Június 22.

Patricia:

Az enyém augusztus 17.

Lesley:

(ujjongva) Én vagyok a legfiatalabb, szinten huszonkettő... december 2. Hét nem egy vicces véletlen...

Abby:

Én is huszonkettő...

Millie:

(leinti) Te nem számitassz.

Briggs:

(próbál témát változtatni) Georgie! Mi újság a farmon?

Patricia:

Te, farmon élsz?

Georgie:

Lovakat tenyészttek... arab, meg Lipitzay telivér... és trennirozok, dressázsra, versenyekre.

Lesley:

Engem halálra rémitenek az állatok, legyen az bármi nagyobb mint egy macska. (meggondolja)
Egerektől is félek.

Georgie:

Semmi félelmetes nincs bennük.

Patricia:

Imádom a nagy szomorú szemeiket.

Georgie:

Szomorú. El sem képzeled mennyi huncutság rejlik azokban a szomorú szemekben.

Millie:

Szóval, maga is kedves érdekelve van a művészetekben?

Georgie:

Én? Aligha. Mikor kis gyerek voltam az én éd... (Briggs fenyegető tekintélyével találkozik) Az én tanítóm nagyon el volt szomorodva, hogy még azt se tudtam eldönteni, hogy mit rajzoltam. Aztán alá irtam, hogy: Kutya, ház vagy az apám.

Briggs:

Játszunk a barkowbát...

Millie:

Maradjon csendben, Bernie. Inkább keresse meg a hugomat. Jöjjön... élvezni fogja ezt a beszélgetést.

Briggs:

Miss Millie, én inkább maradok... Mikor fiatal voltam... úgy ötven körül, mindig játszottunk

szülnapi, meg névnapi partikon...

Dobson:

Jó ötlet... játszunk... pörgessünk üveget.

Abby:

Majd pörgetek én üveget a fejed tetején.

Millie:

Tommy, inkább tölts fel a hölgyek poharait.

Briggs:

Én azt hiszem, hagyjunk valamit későbbre is.

Millie:

Tölts, Tommy... Nem fog megártani, segít relaxelni, megoldja a nyelveket.

Briggs:

Az az pontosan amitől félek.

Millie:

(Dobsonhoz) Behűtöttétek László borát?

Lesley:

Ő nem iszik bort. A pezsgőt szereti. Dom Perignon.

Georgie:

Fehér bort iszik csak, Chablis...

Patricia:

Tévedtek. Egyáltalán nem iszik.

Lesley:

(nevetve) Ebből látszik, hogy mennyire nem ismeritek... von Csopaky egy kifinomult gourmand..

Georgie:

Gourmand? Egy gourmet aki nyílt grillen sutott, félig nyers beefsteaket eszik erős chili paprikával, csöves kukoricát hozzá? Gourmet? Naiszen.

Lesley:

Bele is halna szegény. Nagyon is kényes gyomra van. Kedvence a Dover Sole Amandine, Crepes Florentine... ha már marha? Akkor határozottan nem az a barbár félig égett, füstölt cafat, hanem Beef Wellington vagy Filet ala Rossini...

Patricia:

Én attól félek, hogy nem ugyan arról az emberről beszélünk... Akit én ismerek annak étel, és táplálkozás absolute másodrendű szükséglet. Mindaddig mig az éhsége ki van elégitve...

Lesley:

No, ebből én egy szót se hiszek. Biztosan valami rossz hangulatban találtad... Ha olyan régen ismernéd mint én...

Georgie:

Olyan régen???

Briggs:

(idejét látja közbelépni) Nocsak, nocsak... Semmi ok a vitára... Én, hogy is mondjam, igen régen ismerem... és, hogy ki mit szeret az nem jelent semmit. Én például szeretem a beefsteaket, de az nem jelenti, hogy nem eszem meg a hogyishivják ala rozika micsodát... Néha napján még... hogy mást ne mondjak egyszer ettem békacombot is, igaz, hogy nem tudtam, hogy az micsoda... de ettem... erről jut eszembe, hogy megéheztem... (megtámagja a buffé asztalt)

Millie:

Briggs!! Üljön le... hozzá ne nyúljon. Tudhatná, hogy egyetlen dolog belebeszélni mások társalkodásába. Mi egy bizonyos kényes gyomorról beszélünk és az a gyomor nem a magáé. Egy kényes gyomorról ami érdekes módon cserélgeti kedvenceit egyik napról a másikra. Rendkívül

érdekes új színben tuntu fel a mi szeretett szomszédunkat. Nem gondolják? Egy biztos László von Csopaky egy újkori Don Juan aki szereti a változatosságot...

Briggs:

Ki jön egyet úszni...

Millie:

Bernie! Senki se akar úszni, ha csak valaki be nem löki a medencébe...

Lesley:

Hát igen. Egy ünnepezt művész, mindig a középpontban, és az ő csábító megjelenésével nem csoda ha vonzotta a csodálóit.

Georgie:

Középpontban? (nevetve) Utálja a tömeget... Csendes naplemente a kedvenc diófa alatt...

Patricia:

Otthonüllő... Számára egy jó könyv a kandalló előtt többet ér minden zajos partinál...

Lesley:

Egy jó könyv? Ne tessék kérem viccelni. Aligha olvasott akár mit is életében a társasági pletyka rovaton kívül.

Dobson:

(Abby-hoz) Te atyaúristen... Hallod te ezt? Hát nem fantasztikus. Valaki írhatna róla egy könyvet... Mindig tudtam, hogy mestere a hódításnak, hogy egy zsonglőr ügyességével manipulál, de ez meghaladja a fantáziámat. Alig várom, hogy lássam, hogyan fogja kezelni a szituációt.

Abby:

Azonnal jössz velem...

Dobson:

Te viccelsz? És elmulasszam az év legjobb showját?

Abby:

Hármat számolok, jössz vagy...

Dobson:

Vagy mi?

Abby:

Vagy vége köztünk mindennek.

Dobson:

Nem mondhatod komolyan.

Abby:

Csak várj, majd meglátod. Ne nyulj hozzám!

Dobson:

Okay, okay. Hát ha itt tartunk.... Én maradok. Ez nagyon tanulságos lesz...

(Abby sértődötten kirohan)

Dobson:

(veszi a pezsgős üveget és a lányokhoz) Hölgyeim, engedjék meg... (és tölt)

Briggs:

(lemondással) Önts nekem is fiam... egy whiskit... duplát!

Dobson:

Yes, Sír!

Millie:

Vajon Amy hol van? Jobb ha megkeresem... (el)

Briggs:

Lányok, lányok... figyelem! (emeli a poharát) Igyunk a gondtalan, zavartalan boldog születésnapra... (Iszik) Hát nem érdekes? Ha az ember csak úgy a szájában tartja és nem nyeli le, nem csak, hogytovább élvezi az ízét de nem is tud beszélni. Nem is egy rossz ötlet. Nem lenyelni, nem beszélni... Tessék a tanácsot megfogadni... Mindenki jobban jár... (erölteti a nevetést)

Dobson:

(Georgie-hez) Láttam az arcképét László lakásában... nagyon tetszik.

Georgie:

Van annál egy sokkal jobb otthon... én azt jobban szeretem.

Lesley:

Engem legalább tiszter is lefestett.

Patricia:

Engem is...

Dobson:

Megáll az ember esze, honnan van annyi ideje? Én is festek, festegetek. Mister Laszló ad nekem leckéket, de nem hiszem, hogy van hozzá tehetségem... vagy talán portréval kellene próbálkozzak...

Abby:

(közben vissza tér a társasághoz) Tom! Én is szeretnék egy italt... DOBSON!

Dobson:

Yes Dear!

Abby:

Hagyd a hamis akcentust, rám nincs hatással és jobb ha nem dugod az orrod László ügyeibe,

mert meg majd megjárod...

Millie:

(visszatér) Szegény hugocskám... fejfájás gyötri... hol is hagytuk abba?

Patricia:

(a vita folytatódik a lányok között) ...elvei vannak. Szigorú művészi integritása... Csökönyösen hisz abban amit csinál, még akkor is ha téved...

Lesley:

Hahhh! Inkább okos és számító. Bármi! Mindaddig mig vevő van rá.

Patricia:

Nahát ez mar kifejezetten rágalom... Művész... önbecsület... önérzetes művész!

Lesley:

Hát persze, hogy persze. Oriási önbecsület, mondhatom... épp azért ő sose volt egy éhező művész. Elvek sose álltak az útjába ha valakit palira lehetett venni. Régen feladta, hogy a nagyérdemű közönéget művelje... inkább csinálja amit a pleps kíván, mindaddig mig fizet érte. Búsásan.

Georgie:

Lányok, lányok... olyan felesleges erről vitatkozni. Higyjétek el, ha valaki ismeri... hát én aztán igazán ismerem. László minden, azon kívül amit ti itt összehordtatok. Az én viszonyom egészen más, mondhatnám, hogy kiváltságos...

Lesley:

Hahh! Na én nem lennek abba olyan biztos.

Patricia:

... Ha már speciális viszonyrol van szó... no de jobb ha én nem szolok egy szót sem.

Millie:

(szinte a kezeit dörzsölve) Na, most kezdődik a tánc...

Briggs:

Lányok, lányok azonnal hagyjátok abba... (kétségbe esve próbálja leállítani a vitát)

Georgie:

(felháborodva) Én imádom... jobban szeretem, mint bárkit az életembe, de már bocsánatot kérek... még hogy önérzet, meg művészi elvek? Integritás? Pénz hajsza? Kiről beszéltek? László von Csopaky? Mind addig mig vagy egy nyugágy a nagy diófa alatt amibe egy lusta napot lehet átaludni...

Briggs:

Georgie!!! Hagyd abba! Hallod? Hagydd abba a butaságot...

Patricia:

(harcias) Lusta? Kit hisz te lustának?

Georgie:

Én mondom, hogy ha valaki könnyelműen veszi az életet, hát az ő...

Lesley:

Könnyelmű! Meghiszem azt, a nagy csavargó playboy... Párizs, Bécs, Budapest...

Patricia:

Playboy? Abszurd! Ezt kikérem a nevében... ennyi ostobaságot összehordani... Nyilván való, hogy valaki másról beszéltek nem az én...

Lesley:

Ne légy naiv...

Briggs:

Csönd!!! Csönd legyen... Egy embernek joga van ahhoz, hogy mind az legyen... hogy váltogassa

a módját...

Millie:

Meg a barátnőit!

Patricia:

Én azért jöttem ide, hogy ünnepeljük a születésnapját és nem azért, hogy inzultáljuk.

Lesley:

Én nem inzultáltam, én igenis szeretem...

Georgia:

Az ilyen szeretet aligha van értékelve...

Patricia:

Igazad van, de az rád is vonatkozik... (Georgie-hez)

Lesley:

Jó, jó, jó... Egyezünk meg abba, hogy ti az gondoltok amit akartok, én meg azt gondolom ami... amit én gondolok. És az az igazság, abba még senki se pusztult bele...

Briggs:

Már ahogy azt te elképzeled...

Dobson:

(befut a színre) Csitt, csend legyen... Jön!

Briggs:

(Millie-hez) Ha addig élek is... ezért megölöm...

Millie:

Fogja be a száját és mosolyogjon!

Dobson:

Vigyázz! Kész! Rajta! (vezényel és ahogy László belép a színre mindenki elkezd torkaszakadtából énekelni) Ez a nap más mint a többi... etc. (vagy más népszeű szülnapi dal)

Csopaky:

(Meglépetéssel néz egyik lányról a másikra, tesz egy pár tétova lépést feléjük, majd a melléhez kap és összeesik Dobson karjaiba aki lassan leereszti a földre. Mindenki döbbenetben reagál a váratlan eseményre, a három lány szinte egyszerre fut Lászlóhoz)

Lesely:

Papuska!

Patricia:

Apu! Apuka!

Georgie:

Tata!

Amy:

(Aki mindeddig távol volt az eseményektől beszalad a színre) László.

Most már négyen próbálják élesztgetni ismételten szólongatják. Egymást ignorálva.

Millie:

(Elképedve) Apuka? Papuska? Tata? Mi? Micsoda?

Briggs:

(Egy pohár pezsgőt loccsant László arcába) Héj... Térj magadhoz te, te szélhámos nehogy nekem itt most beadd a kulcsot...

(László kezd magához térni)

Patricia:

(Felegyenesedik és kihívóan néz Lesleyre) Papuska???

Lesley:

(paskolja László arcát) Papuska, Drága Papuska nézz rám.

Patricia:

Apu? Mi... miről beszél ez a...

Georgie:

Apu? A te apád? Tata... mondj már valamit...

Lesley:

Ne tatázd az én Papuskámat!

Georgie:

Papuska? Egy tiszta röhely... Az én apám seki Papuskája, vagy Apukája!

Amy:

(Próbálja a vitázó lányokat távol tartani Lászlótól.) Menjetez innen... még majd agyon tapossátok.

Briggs:

(Egymas után töltögeti a poharakat és issza ki fenéig. Millie-hez.) Na, most aztán boldog? Meglepetés buli? Hahh! NŐK!

Millie:

Apa? László egy APA? Három lánnyal?

Briggs:

Jobb ha hozzá szokik Millie kisasszony...

Patricia:

(Megrázza Lászlót a vállainál fogva.) Apu, nyisd ki a szemed, tudom, hogy észnél vagy... hallod?

Georgie:

(Patricia-hoz) Ne nyulj hozzá, Biz'Isten adok egy pofont... ha nem hagyod abba.

Lesley:

Az én Apuskám lesz , ahogy kinyitja a szamét... Akkor aztán mehettek...

Georgie:

Majd megmondom én, hogy ki mehet... az én apám és mindenki fogja be a száját...

Patricia:

Csak azért mert te vagy a leghangosabb, az még nem jelent semmit... Apu! Azonnal nyisd ki a szemed... Hallod? Apu!!!

Lesley:

Na ki a leghangosabb? Ne kiabálj vele... És ne hyulj hozzá.

Georgie:

(Dobsonhoz) Add ide azt a vödör jeget, majd én magához térítem...

Csopaky:

(A vödör jegesvíz láttán, egyből magához tér. Színészkedik.) Jaj, Istenem, hol vagyok? Mi történt? Lányok... kislánykáim, mind itt vagytok... te joisten micsoda meglepetés, együtt látni mindhármatokat...

Amy:

Ők tényleg a maga lányai, László?

Csopaky:

Igen, igen, Miss Amy! Az én drága lánykáim...

Amy:

(fenyegetően Millihez közeledik) Te, te, gonosz boszorkány...

Millie:

(Hátrál) Amy... nyugi... Hugocskám... nyugalom. Ne merészkedj... (elfut, Amy utánna, majd egy nagy loccsanás hallatszik.)

Briggs:

Ugy kell neki, Bravo Miss Amy! (emeli a poharát a visszatérő nőre)

Amy:

Öntsön nekem egy italt Briggs, a fejfájásom egyből elmúlt.

Közben a három lány istápolja a csuron vizes Lászlót, lesegítik a zakóját, törölgetik az arcát, Dobson hozza a hézikabátját, Abby önt egy pohár bort neki. Közben a lányok gyanakodva mustrálják egymást, majd egyszerre szólítják "Apu, Papuska, Tata"

Csopaky:

Igen, igen... az mind én vagyok. Mindenre van magyarázat.

Georgie:

Remélem, hogy egy nagyon jó magyarázat...

Csopaky:

Jó vagy rossz... most már csak az igazság. Lesley, Georgie, Patricia... ti mind az én lányaim vagytok, testvérek... féltestvérek.

Briggs:

(jön a csuronvizes Milleivel) Hallja? Testvérek! Maga, maga... kellett magának mindenbe beleütni az orrát...

Patricia:

De, hát mi mind a hárman egykorúak vagyunk...

Csopaky:

Igen, igen... ezerkilencszáz hatvan... (Georgie-hoz) június 22, (Patricia-hoz) augusztus 17,

(Lesley.hez) December kettő... Hét igen, mindhárman ugyan abban az évben születtetek... micsoda csodálatos esztendő... Igen én vagyok az Apu, a Tata, meg a Papuska is... hála az égnek a kiváltságokért... Igen, hívjatok csak apátoknak, bármi néven... még akkor is, ha végre megtudjátok, hogy az Apu, a Tata meg a Papa nem más mint egy elítélt bigamista...

Georgie:

(kitör belőle a nevetés) Ezzel azt akarod mondani, hogy nem adócsalásért voltál a sitten?

Csopaky:

Hát persze, hogy nem. Én egy becsületes ember vagyok. Bizonyos mértékkal mérve immorális, de izzig-vérig becsületes ember... túl komplikált ügy... majd egyszer megmagyarázom...

Lesley:

(Láthatóan élvez a szituációt, zaftos pletyka anyag) Papuska... ezzel azt akarod mondani, hogy három feleséged volt egy és azonos időben...

Patricia:

...vagy talán még több is?

Georgie:

Tata! Gondolkozz csak... nincs véletlenül egy pár öcsike is valahol a nagyvilágban csak úgy ...

Csopaky:

(feddően) Georgie!!!

Georgie:

Jól van na!!! Csak kérdeztem. Kérdezni szabad... (a lányokhoz) Nem tudom, hogy ti hogy vagytok vele, de nekem kezd tetszeni ez a családi buli...

Lesley:

Mind addig míg nem fenyegeted az embert...

Georgie:

Akkor hagyd abba a PAPUSKÁZÁAST!

Lesley:

Annak hívom aminek akarom...

Csopaky:

Na elég legyen a vitából...

Lesley:

Miért? A Tata jobb? Az olyan nagyon öreges...

Csopaky:

(lányokhoz) Hagyjátok abba a civakodást!

Patricia:

Apu, azt hiszem az lenne a legjobb, ha a többnejűségéről tárgyalnánk.

Csopaky:

Pat, ne légy olyan erőszakos, már mondtam, hogy majd egyszer megmagyarázom, hogy miért. Már régen terveztem, hogy elmondom a titkomat, de féltem, hogy megtagadtok... elítéltek újra. Higyjétek el, nagyon nehéz volt hét évig élni nélkületek... attól féltem, hogy örökre elveszítelek benneteket.

Lesley:

Papa, te biztosan nagyon éhes lehetsz... hoztam egy kis...

Csopaky:

Les, Les... drága kislányom, te mindent evéssel akarsz gyógyítani... egy falat se menne le a torkomon.

Lesley:

Enni muszály, jót tesz az idegeknek...

Csopaky:

Jól van na... Én csak miattatok izgultam, nem így terveztem, hogy megtudjátok az igazságot az apátokról. Féltem, hogy akkora lesz a sokk, hogy ellenem fordultok, megtagadtok. vagy ami még rosszabb lett volna, hogy egymás ellen fordultok... Azt nem tudnám elviselni...

Patricia:

Apu, nem kell félni, azt hiszem mindhármunk nevében mondhatom... egész életünkben kondicionálva lettünk, hogy meg kell osztanunk... a különbség csupán az, hogy most már legalább tudom, hogy kivel kell osztoszkodjak. Egy kicsit talán féltékeny leszek... vagyok, de talán az segít, hogy én egy egészen más embert szeretek mint Georgina, vagy Lesley... Persze megáll az eszem, hogy tudtad csinálni ezt a xxxxxx tizenöt évig...

Csopaky:

A természetes túlélési ösztön. Tizenöt év alatt egy különös tehetségre tettem szert... nevezhetem kameleon természetnek, beleolvadni a környezetbe, alkalmazkodni az adott állapotokhoz. Anyáitok teremtettek három sajátosan különböző világot az otthonotokban és én megtanultam azzá lenni amit elvárnak tőlem. Asszonyi hatalom az állítólagos felsőbbrendű férfiállat felett. Amit ti egyenként láttok bennem az az amit az anyátok akartak, hogy legyek. És nekem az én a kényes helyzetemnél fogva, nem volt más választásom mint alkalmazkodni... és meg kell valljam, szerettem...imádtam minden pillanatát.

Lesley:

Papuska, ne hazudj. (nevet) Ismerve az anyámat, pokol lehetett az életed...

Georgie:

Szegény Tata...

Patricia:

Szegény Apu...

Csopaky:

No, azért nem kell, hogy nagyon sajnáljatok, ti kárpotoltatok mindenért... de annak most vége

van... Hogy az igazat megvalljam, talán hiányozni fog a velem járó izgalom.

Lesley:

Na akkor együnk... Éhes lettem...

Csopaky:

Lesley, ne etess engem állandóan... vigyáznom kell az alakomra.

Georgie:

Semmi baj a te alakoddal...

Csopaky:

Gondolod? Van még egy néhány évem hátra... kitudja, talán van valaki, valahol...

Patricia:

No, csak vigyázz...

Georgie:

Tudod mi vár a visszaeső bűnösökre...

Lesley:

Mindaddig míg csak egyről van szó... adom az áldásomat rá.

Briggs:

(jön, felvesz az asztalról egy üveg italt, még elmenőben letör egy szál virágot a bokorról és eltűnik, remélve, hogy senki se látta)

Csopaky:

Álljon meg a menet. Hej... Briggs!

Briggs:

Nem érek rá, nem látja, hogy dolgom van?

Csopaky:

Beszélni akarok magával...

Briggs:

Most nem! Egy rettenetes problémám van... azt kell megoldanom.

Csopaky:

Előbb az én problémám... az a fontos.

Briggs:

Mia maga problémája, ugy látom minden a lernagyobb rendben van itt. Hát nem ezt akarta?

Csopaky:

Az most mellékes,ugyan annyi erővel tragikusan is végződhetett volna. Köszönet a maga ügyeskedéseinek.

Briggs:

Én nem csináltam semmit... hagyjon nekem békét.

Csopaky:

Hagyjak magának békét? Magának abban kellett volna segíteni, hogy eltartsam őket egymástól.. de nem, maga a katonás precizitással meglepetés partit szervez... mondhatom. Meg kellett volna engem kérdezzen.

Briggs:

Kérdezni? Magát? Hallják ezt kérem. Belegyezést kérni a tisztelt Laszlo von Csopaky úrnak, hogy szabad e egy meglepetés partit szervezni a tiszteletére...

Csopaky:

Nem szeretem, ha maga engem von Csopakynak titulál... abbol még eddig mindig csak baj lett...

Briggs:

Magé engem ne lökdössön ... És különben is én végeztem magával. Nem vagyok hajlandó tovább a mentora lenni...

Csopaky:

Hahh, ki, kinek a mentora. Nézzék csak kérem... Lányok... nézzétek csak a ti imádott Berni bácsitokat... hát nem egy ijesztő látvány? Napoleon bohocruhában... marsalbot helyett virággal a kezében... hogy én ezt is megértem...

Briggs:

Mister, maga nem tud engem sértegetni... soha többet... és ha mindenáron tudni akarja, Millie... Millie kisasszony hívta meg a lányokat... direktte. Meg volt róla róla győződve, hogy a maga csábos áldozatai, barátnői... Miss Amyt akarta megvédeni magától... maga, maga vén Casanova...

Csopaky:

Miss Amyt védeni? De miért?

Briggs:

Miért? Miért? Mert Amy szerelmes magába, maga tökféj...

Csopaky:

Miről beszél?

Briggs:

Na, ne játsza meg nekem az ártatlant, mintha nem tudná... (erre ott hagyja az ámuló Csopakyt)

Csopaky:

Héj, hé... álljon csak meg...

Briggs:

(szinte könnyörögve) Had menjek, Lássló, hát nem látja, hogy... mennem kell, nőszülök.

Csopaky:

(elépedten) Mit csinál?

Briggs:

László én félek... (egy nagy slukkot húz az üvegből) Én nem tudom mi jött rám... mint derült égből a villámcsapás... egyszeribe olyakat mondok, hogy még magam se értem... csak úgy kívülről hallok magamat... nagyon ijesztő, mintha egy idegen beszélne...

Csopaky:

Briggs, maga részeg!

Briggs:

Na, nem... Részeg? Az lenne a kisebbik baj... akkor legalább mondhatnám holnap reggel, hogy részegen nem tudtam, hogy miről beszélek, miket halandzsázok össze... Tudja László mi a vicces?

Csopaky:

Na, mondja...

Briggs:

Én azt hiszem, hogy boldog vagyok...

Csopaky:

Szegény öreg barátom... menjen és viselje a keresztjét méltósággal...

Briggs:

(átszellemült arccal elindul, majd felgyorított léptekkel eltűnik a lakás irányába, Csopaky a naszidulót dudorássza)

Csopaky:

Na ez aztán tányleg egy valóságos meglepetés buli lett...

Patricia:

Apu! Én azt hiszem neked valami nagyon fontos elintézni valód van...

Georgie:

Ja, bizony tata... A hölgy...

Lesley:

Szegény Miss Amy... El tudom képzelni milyen rettenetes volt a számára ez az egész ügy...
Beszélj vele Papuska!

Csopaky:

Talán igazad van...

Patricia:

Megyek felfrissitem magam...

Georgie:

Várj, én is megyek

Lesley:

Várjatok én is... A három nővér... jaj de izgalmas, nem tudom ti hogy vagytok velem, de ez nekem nagyon tetszik.... (félútról még visszaszalad és magához vesz egy nagy tálca kaját)

Csopaky:

(összeszedi magát és egy rövid tévovázás után Amy ajtójához megy. Kopog.) Amy kisasszony... kedves Amy... beszélhetnék kegyeddel? Kérem jöjjön ki...

Amy:

(megjelenik a z ajóban, próbálja leplezni, hogy sírt)

Csopaky:

Amy kisasszony, kérem üljön le velem egy kicsit. Látja mindenki elhagyott... itt maradtam egyedül... ez lenne a születésnapj ünnepem? Szép kis parti mondhatom... Leülnek az asztalhoz)

Amy:

László. Bocsánatot szeretnék kérni a nővérem rettenetesen ostoba viselkedéséért...

Csopaky:

Kérem, nem kell aggódnia miatta... én megértem. Ő csupa szerettből tette... féltette magát.

Amy:

Ezt csinálta egész életemben... Mindentől óvott. Először a karrierünk miatt, hogy jaj istenem el ne szakadjunk egymástól... a híres (kis gunnyal) Curley nővérek... mintha az lett volna a világon a legfontosabb, aztán meg...mikor annak vége lett... de nem számít már... Maradtam Amy a vénkisasszony, egy buta vénkisasszony...

Csopaky:

Ha szabadna hozzászólnom... igen, igen... buta dolog...

Amy:

Mondja csak...az az igazság, Vénkisasszony.

Csopaky:

Egy szépséges, imádni való asszony... Amy kisasszony én nagyon kedvelem magát...

Amy:

(zavartan) Én is nagyon kedvelem... László.

Csopaky:

Próbáljuk elfelejteni Millie anyáskodó manipulációit és örüljünk az eredménynek. Egy hosszú, fárasztó, színjátéknak lett vége... és, hogy is mondjam... megfizettem a bűneimért, letöltöttem tisztességesen amit a térsadalom rám mért... Briggs a tanúm... és hálát adok a sorsnak, hogy egy ilyen csupaszív, jóbarát lett a börtön öröm. És köszönettel tartozom Millienek, hogy kikényszerítette a döntést, amit csak félve halogattam... hogy az igazságot bevalljam a lányaimnak... örök életre hálás leszek érte... bár mi is volt az indítéka. Nagyszerű érzés nem kell többet hazudni... Amy én olyan boldog vagyok.

Amy:

Én is, László... Örülök, hogy megbocsájt a nővéremnek... és remélem ő is túlteszi magát a megszégyenítésen... jó kislány ő... mindenek ellenére.

László:

Én is remélem... Ha megsúghatok egy titkot, Briggs barátunk nagyon igyekszik, hogy segítségére legyen felejteni... csak magunk között, bizalmasan... én gyanítom, hogy házasság lehetősége lóg a levegőben.

Amy:

(nem tudja leplezni a meglepetését) Mi? Mit mond? Házasság? Nahát micsoga képmutató, álszent az én drágalátos nővérem. Berni és Millie... megáll az ember esze. Ki gondolta volna.

Csopaky:

Áldásom rájuk... Mindenesetre örülök, hogy egymással vannak elfoglalva és ha szabad javasolnom, nélkülük fogunk ünnepelni, csa kiskegyed és én. (pezsgőt ön a poharakba, koccintásra emeli) Amy kisasszony, ha képes hinni egy elitelt bigamista tisztességes széndékába, egy kronikus hazug igazmondásába... halgasson meg. Kérem. Amy én szerelmes vagyok magába.

Amy:

Oh, László. Hát persze, hogy hiszek...már hogyan hinnék... én is olyan... olyan szerelmes vagyok... (gyengéden koccintja a poharát) Boldog születésnapot kívánok.

Csopaky:

Én is boldog születésnapot kívánok Amy kisasszony!

Amy:

Jaj, ne legyen olyan... hagyja azt kisasszonyt.

Csopaky:

Amy, Amy... hogy absolute igazat mondjak... egy kis apró hazugságot szertnék tisztázni... be kell valljam, (szinte suttogva) Ez nem az én ötvenedik születésnapom... én ötvenöt vagyok.

Amy:

(suttogva) Én tudom... és tudja mit? Én se negyvennyolc vagyok... (majd fenhangon kiálltja Briggs lakása felé, hogy Millie meghallja) Én ötvenkét éves vagyok!!!

(felszabadultan, jóízűen elnevetik magukat, László megöleli Amyt és hosszan megcsókolja. Mindenki kíváncsian elszalad a lakásokból ahogy a függöny legördül)

Vége.